

KONYA-TAŞKENT

Çetmiⁿⁱⁿ

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Haziran - Temmuz - Ağustos 2015 | Yıl: 18 Sayı: 71

**Aziz milletimizin
30 Ağustos
Zafer Bayramı
kutlu olsun**

**21. Çetmililer Bayramımızda
sıtada buluşalım...**

PROGRAM

Hüseyin Alp Özel'in sunumlarıyla...

1. Gün: 21 Ağustos 2015 Cuma

- Kermes Açılışı
- Büyük Camide Mevlüt Programı
- Mezarlık Ziyareti ve Hatim Duaları
- Çetmi İlkokulu Öğrencilerinin Tiyatro Gösterisi
- Çetmi Tarihi ve Çetmililer Vakfı Konulu Konferans
- Gazi Şükrü Karaca - Hatip Yakup Yerlikaya

2. Gün: 22 Ağustos 2015 Cumartesi

- Mahalli Sanatçılar Konseri
- Seçen Müzik: Mehmet Seçen
- Mustafa Seçen
- Mehmet Güven
- Ceylani Karaduman
- Mehmet Ali Şaşmaz
- Sami Koç
- Yöresel Canlandırmalar
- Halk Oyunları Gösterisi (Çetmili Öğrenciler)
- Tiyatro ve Skeçler Demeti
- Nurettin Özel ve arkadaşları

3. Gün: 23 Ağustos 2015 Pazar

- Sıla Yemeği
- Tanışma ve Konuşmalar
- Sami Çelik Konseri
- Kapanış

21. ÇETMİLİLER

SEVGİ, DOSTLUK VE HOŞGÖRÜ GÜNÜ

21.Çetmililer Sevgi, Dostluk ve
Hoşgörü Günümüzü Snurlandırmanızı dilerim.

Abdurrahman ÖNDER
Çetmililer Vakfı Başkanı

VAKFIMIZ ARACILIĞI İLE BURS VERMEK İSTEYEN HAYIRSEVERLERİN DİKKATİNE!

Hayırsever ve imkan sahibi
hemşerilerimiz, vakfımız vasıtası ile
mesleği ve okuyacağı okul belirtilerek
burs verebileceği gibi,
bunları belirtmeden

**"BEN ÇETMİLİ ÇOCUKLARA BURS
VERMEK İSTİYORUM "**

deyip, vereceği bursun miktarını, kaç
kişiye vereceğini belirleyip vakfımız
aracılığı ile burs verilebilirler.
Yönetim kurulu olarak hayırsever,
imkan sahibi, gani gönüllü
hemşerilerimizi göreve çağırıyoruz.

VAKIF YÖNETİM KURULU

MEHMET ÖNDER BURSU

Mehmet Önder' in evlatları olarak
babamız adına İ.T.Ü İnşaat
Mühendisliği Fakültesinde
okuyacak
Çetmili bir kardeşimize vakfımız
aracılığı ile öğrenim süresi
boyunca
geçerli olmak üzere ayda 250-TL si
karşılıksız
MEHMET ÖNDER
bursu vermek istiyoruz.
İlgilenenlere saygı ile duyurulur .

EVLATLARI:
MUSTAFA-ZEYNEP-
ABDURRAHMAN ÖNDER

ÜÇ AYLIK YEREL SÜRELİ YAYIN

Çetmililer

Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma
Vakfı Adına Sahibi ve Yazı İşleri
Müdürü

ABDURRAHMAN ÖNDER

0532 354 07 54

Genel Yayın Yönetimi

Kerim BOZDAĞ

Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU

Dr. Ali ÖZEL

Şükrü KARACA

Mehmet BALCI

Nurettin ÖZEL

Niğmetullah UÇAR

Şeref ÇİLEK

Hasan Ali POLAT

TEMSİLCİLER

Çetmi | Mehmet SEÇEN

Anamur | Abdullah KASAP

Karaman | M. Akif AKKOCA

Antalya | Yakup YAZICI

İzmir | Ali TOPKARA

İstanbul | Mustafa GÜÇLÜ

Bursa | Ömer KOÇ

Fransa | Hüseyin SOLMAZ

88 Fransa | Ahmet SEMERCİ

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN
İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ - 0539 232 04 42

Hüseyin Alp ÖZEL - 0536 582 87 17

e-posta

kerim.bozdag@gmail.com

halbozel@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası

Türkiye Finans

Aziziye Şubesi

Hesap No: 2538261-1

ADRES

Çaybaşı Mh. Karaman Cd. Mesnevi
Konutları No: 88/106 (Akyurt Market

Üzeri) Meram - KONYA

cetmililer_vakfi@hotmail.com

konya.cetmililer.vakfi@gmail.com

Tel: 0332. 351 26 67

TASARIM - BASKI

ÇİMKE

BASIM YAYIN YAPIM REKLAM
VE TURİZM HİZM. LTD. ŞTİ.

Yeni Matbaacılar Sitesi

10453. Sk. No: 25

Karatay - KONYA

0332 342 52 82

BASKI TARİHİ

Ağustos 2015

İÇİNDEKİLER

Başlarken

/Abdurrahman Önder.....2

Çetmi'nin Sesi'nden

/Hüseyin Alp Özel.....6

Hayat Safham - 3

/Şükrü Karaca.....8

Değişik Bir Yazı

/Dr. Ali Özel.....12

Taşkent Çetmi Çeker

/Kerim Bozdağ.....16

Rahmet Ola

/Niğmetullah Uçar.....19

Rahle-i Tedris

/Mehmet Balci.....20

Çetmi'de İlkokullu Olmak

/Veysel Boz.....21

Mazideki Canlar

/Dergi Dağarcığından.....22

Genç Akademisyenler

/Hasan Ali Polat.....23

Çetmi'de Bir Yaz Kursu

/Yakup Yerlikaya.....27

Rahmet Ola

/Niğmetullah Uçar.....29

Ahde Vefa

/İbrahim Tıkır.....30

Genç Kalemler

/Ramazan Yerlikaya.....32

Duânın Gücü

/Şeref Çilek.....34

Çetmi Senin

/Dergi Dağarcığından.....36

Mazideki Canlar

/Dergi Dağarcığından.....37

Sizden Gelenler

/Dergi Dağarcığından.....38

Taşkent Festivali

/Dergi Dağarcığı.....39

Bilirkişi

/Nurettin Özel.....40

Sıladan Haberler

/Dergi Dağarcığından.....43

Çocukça

/Ali Tuğrul Akkoca.....44

Çanakkale Ziyareti

/Abdullah Gökğün.....46

BASLARKEN...

ABDURRAHMAN
ÖNDER

abdurrahmanonder@hotmail.com

Öncelikle Çetmililer gününden başlayarak sözlerimi sürdürmek istiyorum. 70. Sayıdaki yazımın en sonunda belirttiğim gibi ÇETMİLİLER 21. KEZ 21-22-23. AĞUSTOS 2015' TE ÇETMİDE ÇETMİLİLERİN YİRMİ BİRİNCİ BAYRAMINI KUTLAMAK ÜZERE BULUŞACAKLAR! Katılmayı unutma! Katılmazsan çok şey kaybedeceğini unutma! Programını ona göre yap!

Aziz okuyucu, kıymetli kardeşim Çetmi' nin Sesi' nin 71.sayısıyla sizlerle buluşmanın, sizlere yeniden merhaba demenin mutluluğunu yaşıyor, buluşturan Rabbime hamdederek sözlerime başlamak istiyorum.

Çetmi' nin Sesi Ocak 1998' de birinci sayısı ile size merhaba demiş. Derginin o günkü sahibi vakıf başkanımız Sayın İbrahim TIKIR.

Genel yayın yönetmeni Hüseyin Alp ÖZEL, Kerim BOZDAĞ, Yayın kurulu Mehmet BALCI, Abdurrahman ÖNDER, Nurettin ÖZEL, Hasan UYSAL, Niğmetullah UÇAR ve Şükrü KARACA' dan oluşuyor.

Bu ekipten sadece sevgili dostum, kardeşim, Çetmi' nin yetiştirdiği en önemli insanlardan sadece Hasan UYSAL' ı kaybettik! Hamdolsun diğerleri yaşıyor. Bu saydığım isimlerde şu anda Çetmi' nin Sesi' nin hemen hemen devamlı yazı kadrosunda. Bunlara değerli büyüğümüz Dr. Ali ÖZEL sürekli yazıları ile katılmış, bizden sonraki kuşağın önemli isimlerinden birer istikrar abidesi ve Çetmi sevdalısı olan Şeref ÇİLEK hoca ile Hasan Ali POLAT sürekli yazıları ile dahil olmuşlar.

Dergimizde yavaş yavaş kendilerini göstermeye çalışan Binur UYSAL ve Ramazan YERLİKAYA gibi genç kalemlerde var.

Şunu demek istiyorum Çetmi' nin Sesi dergisi yazarı ile okuru ile bir istikrar abidesi. İnşallah Allah' ın lütfu ve siz hemşerilerimizin samimi gayretleri ile de öyle olmaya devam edecek.

Değerli hemşerim;

Öncelikle Çetmililer gününden başlayarak sözlerimi sürdürmek istiyorum. 70. Sayıdaki yazımın en sonunda belirttiğim gibi ÇETMİLİLER 21. KEZ 21-22-23. AĞUSTOS 2015' TE ÇETMİDE ÇETMİLİLERİN YİRMİ BİRİNCİ BAYRAMINI KUTLAMAK ÜZERE BULUŞACAKLAR! Katılmayı unutma! Katılmazsan çok şey kaybedeceğini unutma! Programını ona göre yap!

Değerli okuyucu geride bıraktığımız 2-3 aylık zaman dilimi içerisinde yönetim kurulu olarak vakıf faaliyetlerini yürütmeye gayret ettik. Bu zaman zarfında daha önce ilan ettiğimiz Çanakkale gezisi gerçekleştirildi. Antalyalılar bir otobüsle, Bursalılar 2 otobüsle Çanakkale ziyaretine katıldılar. İzmirli hemşerilerimiz Şükrü KARACA ağabeyin başkanlığında katıldılar. Bursalı hemşerilerimizin araçlarında belediyece tahsis edilen rehberler vardı. Şükrü ağabey daha çok Antalyalı hemşerilerimize Çanakkale'yi gezdirdi. Tabi sağ olsun akşam üzeri de Mustafa ÖĞÜT kardeşimle bizi gezdirdi. Şükrü ağabeyin rehberliğinde Çanakkale ziyareti gerçekten bir başka oluyor. İki

20. Çetmililer Bayramı'nda Bayram kardeşler bir aradalar..

21. Çetmililer Bayramı'na da bekleriz...

yüz elli iki bin canın yattığı o mübarek beldeyi gezerken gerçekten insanın ayakları titriyor! Topraklar öyle kolay vatan haline gelmiyor! Bedel ödemek gerekiyor. Bedelini ödemediğin toprak senin vatanın olmuyor, olamıyor. Onun için şair diyor ya; "Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır. Toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır." Vatan olmuş o mübarek toprakların bir metrekaresine 6000 mermi düşmüş. Varın gerisini siz hesap edin. Bu vesile ile sebep olduğu ve bize rehberlik ettiği için Şükrü ağabeye bir kez daha teşekkür ediyor, Çanakkale' de can veren aziz dedelerimizi rahmetle, minnetle ve saygı ile yad ediyorum.

Biraz evvel Çanakkale' ye geç katıldığımızı arz etmiştim. Çünkü 23 Mayıs akşamı İstanbul' da yeğenim evleniyordu! Yeğenim derken konuyu biraz daha açmam lazım. Arkadaşım, kardeşim, dostum, akrabam, hemşerim Fatma- Kerim TIKIR çiftinin biricik kızları Nur Banu evleniyordu. Aileleri onlara çok görkemli, çok güzel bir düğün yaptılar. The Grand Tarabya otelde. Dünyanın incisi İstan-

bul Boğazı' nın hemen yanı başında bir Çetmilinin kızını evlendirmesi bizim çocukluğumuzda, gençliğimizde hayal bile edilemezdi. Rabbime hamd olsun. Bize neler gösterdi. Daha neler gösterecek! Bu vesile ile Nur Banu'muzu ve Ahmet'imizi tebrik ediyorum. Bir ömür boyu sürecek mutluluklar diliyorum. Bu düğün merasiminde beni çok mutlu eden bir tanışmadan da bahsetmek istiyorum. İbrahim ağabey (TIKIR) bana selendi! " Sayın başkan gel seni bir kızımızla tanıştırayım!" yanına yaklaştım İbrahim ağabeyin yanındaki genç hanıma önce merhaba dedim. O da bana merhaba dedi. İbrahim ağabey: Şeydanur TIKIR! Bizim Ahmet' in kızı diye kızımızı tanıştırdı. Şeydanur genetik mühendisi, Boğaziçi Üniversitesinde lisans eğitimi almış, şu anda Amerika' da Atlanta' da aynı dalda doktora yapıyor.

Düşünün bir Çetmi' li Türkiye' nin en önemli üniversitesini bitiriyor, şu anda da ABD' de doktora yapıyor. Ben gerçekten çok sevindim, çok mutlu oldum. " Bunların sayılarını çoğalt." diye Rabbime dua ettim.

Ey Çetmi' li kimseden bir eksiğin yok! Üstelik fazlan bile var. Küçük düşünme büyük düşün. Yarın Çetmi kökenli milletvekili, bakan, başbakan görürseniz hiç şaşırmayın. Dün sadece bir Mehmet ÖZEL' imiz vardı. Bugün bir belediye başkanımız var! Daha da arkadan gelenler var! Gelecekler var! Çünkü bu toprağa diktiğimiz fidanlar açtılar, gonca gonca gül oldular! Biz fidan dikmeye, dikilen fidanlarda meyve vermeye devam etmeliler, edecekler. Yeter ki ihtilafa düşmeyelim. Ne buyruluyor: " İhtilafa düşerseniz rüzgarınız kaybolur!"

Bu vesile ile bir düğünden daha bahsedeyim. Malumunuz ramazan yaza gelince düğün mevsimi de erken başlıyor. 9 Mayıs' ta bizim Kübra evlendi. Kübra bizim Günay- Mahmut UÇAR çiftinin küçük kızı. Onun düğünü de İstanbul' da Kuruçeşme de oldu. O da İstanbul Boğazı' nda o da muhteşem bir düğündü. Bu sene İstanbul Boğazı'nda ikinci Çetmi' linin düğünü. Bu düğün vesilesiyle de Rabbime teşekkür ettim. Bize neler gösterdin diye. Kübra' yı ve Esat' ı tebrik ediyorum.

Esat' a benim evime gelin getirdiği için ayrıca teşekkür ediyorum!

Hemşerilerime yeniden sesleniyorum. Ey Çetmi' li; büyük düşün! Korkma kimseden bir eksiğin yok. Fazlan var. Gör bunları, kıymetini bil. Yönetilen olmaktan ziyade, yöneten olmaya talip ol. Hazırla kendini.

Mayıs ayında mutlulukları arka arkaya yaşadım. Bizim Şahin aradı ağabey üçüncü oğlan geldi! Dedim Şahin geldi ise hoş geldi. Gerçi dünyamız bugünkü hali ile yaşanması bir dünya değil ama inşallah biz gayret edersek, Rabbim de lütfederse neden olmasın. 27 Mayıs 2015' te Osman Eren ve Ahmet Semih' e kardeş olarak Yusuf Selimi' miz geldi. Serpil – Şahin ÖZEL çiftini tebrik ediyorum. ÖZEL' lere çok özel bir bebek daha geldi.

Belli bir süre evvel de bizim Binnur ÖZEL' in kızı Eylül' ün bebeği Enis dünyaya gelmişti. Bu vesile ile de torununun çocuğunu gören Çetmi' mizin medarı iftihar Mehmet- Nermin ÖZEL çiftini tebrik ediyorum. Anneanne Binnur kardeşimi, Levent kardeşimi ve uzun süredir görmediğim Eylül' ümüzü kutluyorum. Eminim ona analık çok yakışmıştır.

Değerli okuyucum;

Vakıf başkanı olduktan sonra Antalya' ya dört kez gittim. Bundan evvel ki gidişim de Nurettin ağabey(ÖZEL) toplantıya gelmedi. Bende aradım. Toplantı saati yanlış aklında kalmış. Ağabey nerdesin? Serikteyim diye cevap verdi. Anamda yanımda deyince Serik' e bizim gitmemiz farz oldu. Serik' e Mustafa ÖĞÜT, Hulusi BOZ

beraber gittik. Emine gelince mi ziyaret etmek, onu anamla görüştürmek, onunla ağlamak, onunla gülmek beni çok mutlu etti. Mutluluğumu kelimelerle anlatamam. En son gidişim vakıf başkan yardımcımız Mustafa ÖĞÜT' ün telefonu üzerine gerçekleşti. " Ağabey üç temmuzda iftarımız var, seni bekliyoruz." Deyince " Emir demiri kesermiş" derler. 3 temmuz bizim evlenme yıl dönümümüz küçük kızım Hilal' in doğum günü, yeğenim Mehmet Akif' in vefat ettiği gün. Yani bana hem sevinci hem de üzüntüyü birlikte yaşatan birgün! Hanımından ve küçük kızımından izin aldım. Kızım için küçük dediysem de artık koskoca bir genç öğretmen. Yarınlarımızı emanet edeceğimiz nesli yetiştirmekle görevli.

Cuma günü sabah Bursa' dan çıktım akşam saatinde Antalya' ya vardım. Sağ olsun Mustafa kardeşim her zaman olduğu gibi beni garajdan aldı önce iftarın verileceği hemşerilerimizin yoğun olarak bulunduğu zeytin köye götürdü. İki sokağı kapatmışlar masalar dizilmiş, iftara kalmış yaklaşık on dakika kimse yok! İşte ne olduysa bu son on dakika da oldu. Bir de baktık ki Çetmi' li kadını ile erkeği ile bir sokak iftarında masaları doldurdu. Masalarda hiç boş yer yoktu. Yaklaşık bin kişi iftara katılmış, Antalya' lılar çok iyi hazırlanmışlar, organizasyon mükemmel yemekler harika! Emeği geçen herkese Antalya' daki yönetim kurulu üyelerimize, Antalya vakıf komisyonuna, maddi katkı sağlayan hemşerilerime, hizmet eden gençlerimize hepinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Böyle bir

organizasyonu profesyonellere yaptırsaydınız bu kadar başanlı olmazlardı. Kim demiş " Bizim toprağımızdan kap olmaz!" diye. Bal gibi olur. Yeter ki biz isteyelim.

Antalya' lılar! Antalya' lı hemşerilerim! Antalya' lı dostlarım! Antalya' lı kardeşlerim sizlere binlerce kez teşekkür ediyorum...

Bu dönemde bu örnek davranışa ihtiyaç vardı. Bunu da siz gösterdiniz. 4 Temmuz' da Konya' da yönetim kurulu toplantımız vardı. Mustafa ÖĞÜT ve Hüseyin YILDIZ kardeşimle Konya' ya geldik. Vakıf merkezimizde toplantımızı yaptık konuşacaklarımızı konuştuk, alacağımız kararları aldık. Sağ olsun Mehmet BOZDAĞ kardeşim cumartesi günü bizi iftarda ağırladı. Kendisi de Allah kabul etsin Umreye gitti.

Bende İbrahim ağabeyi (TİKİR) aradım. " Ağabey Pazar günü bir programın yoksa ziyaret yapalım?" diye. Enver-Hüseyin Alp ÖZEL kardeşler dördümüz beraber ziyaretler yaptık. Önce Hasan UÇAR' a (Hacı Osman' nın Mehmet' in Hasan) gittik. Allah nazarlardan saklasın 88 yaşında, hafızası pırıl pırıl, gram fazla kilosuna yok, bahçesi ile meşgul yaşayan bir tarih hazinesi. Hasan dayımın yanında kısa süre kaldık. Kaldığımız süre ne onu ne bizi tatmin etmedi. Tabiri yerinde ise tadmılık oldu. Kaldığımız yerden devam etmek üzere vedalaştık.

Arkasından bizim Ahmet Koç' a gittik. Bir kaza geçirdi. Allah' ım kimsenin başına öyle kazalar vermesin, beterinden saklasın. Kendisine tekrar geçmiş olsun diyorum. Allah' ım bir

Konya'daki Çetmili büyüklerimizden Hasan Uçar ve Esad Parlakçı'yı ziyaretimizden.
(Hasan Uçar, Kenan Parlakçı, Abdurrahman Önder, Esad Parlakçı, İbrahim Tıkır, Hüseyin Alp Özel)

daha göstermesin diye de dua ediyorum.

Daha sonra Taşkent' li eski müteahhitlerden İsa SOYDABİRCAN' a gittik. Biz gittiğimizde meğer oğlunu kaybetmiş. Bizim bilgimiz yoktu. Rahmetli Halil İbrahim SOYDABİRCAN kardeşime Allah'tan rahmet diliyorum. Ziyaretimiz esnasında bizim ortaokul dönemi-mizde müdürümüz olan yine Taşkentli Refik DİKİCİ hocanın rahatsız olduğunu öğrendik. Müsaade isteyip İsa amcanın evinden ayrıldık. Önce Esat Dayıyı(PARLAKÇI) ziyaret ettik. O da Çetmi'nin ulu çınarlarından, yaşayan efsanelerinden. Allah'ım onlara uzun, sağlıklı, ibadetle ve dopdolu ömürler versin. En son Refik DİKİCİ hocaya gittik. Bizlerin ortaokul döneminde Taşkent ortaokulunun müdürü. Altmışlı yılların ikinci yarısında Boğaziçi köylerini tek tek dolaşıp ortaokula öğrenci toplayan bir gönül adamı. Hala elli sene evvelki hatıra-

ları tap taze duruyordu. Hiçbir şeyi unutmamış, ne öğrencilerini ne öğrenci velilerini. Rahmetli amcam Mehmet Şaşmaz'ın (Muhittin Katip) o gün kendisine söylediği hala ezberinde. İbrahim ağabey kendisini Çetmi' liler gününe davet etti. İstanbul' a gidip geleceğini sağlığı ile ilgili problemleri olduğunu bize söyledi. Fakat ne acı ki ilahi takdir tecelli etti. "Her nefis ölümü tadacaktır." Hükmü gereği arefe günü vefat etti. Allah rahmet eylesin.

Ramazan Bayramı'nda Çetmi' deydik. Yine yönetim kurulu olarak toplandık. 21. Çetmi' liler Günü'nün programını gözden geçirdik. Hemşerilerimizle bayramlaştık. Günle ilgili ana sponsorlarımızı belirledik. Kendileri teklifimizi kabul ettiler. Topal Hüseyin' in oğlu Eyüp BOZ ile Hacı Ali UÇAR'ın oğulları Ali Sami- Abdulkadir UÇAR kardeşler ana sponsorlarımız oldular. Böyle hemşerilerimiz olduktan sonra bizim paraya-

pula ihtiyacımız yok. Rabbime dua ediyorum. Allah Eyüp BOZ gibi Ali Sami- Abdulkadir UÇAR kardeşler gibi hemşerilerimizin sayılarını çoğaltsın. Onlara vakfımız adına, hemşerilerimiz adına teşekkür ediyorum.

Pazartesi günü Çetmi' den ayrıldım. Acı haberi de Bursa' ya gelince aldım. Bu sefer de bir başka gönül adamını kaybettik. Hasan ÇETİN (Dalveli Hasan) ağabeyi kaybettik. Allah rahmet eylesin. Çocuklarına, eşine, sevenlerine baş sağlığı diliyorum.

Tabi ki gönül sizleri hep mutlu edecek, sevindirecek haberler vermek istiyor. Siz de takdir edersiniz ki böyle bir şey mümkün değil!

Rabbim bize kaldıramayacağıımız yükler yüklemesin. Bize sabretmeyi, şükretmeyi ve onun yolundan ayrılmamayı nasip etsin.

21. ÇETMİ'LİLER GÜNÜ'NDE BULUŞMAK DİLEĞİYLE AL-LAH'A EMANET OLUNUZ.

ÇETMİ'NİN SESİ'NDEN...

HÜSEYİN ALP
ÖZEL

halbozel@hotmail.com

Değerli okurlarım ve kıymetli hemşerilerim;

Çetmi'nin Sesi olarak 71. Sayımızla sizlerle beraberiz. Gönül arzu ederdi ki bu sayfalarda nerede ve ne kadar Çetmili varsa onların resimleri, isimleri, hatıraları, anıları, soy kütükleri olsun. Ulaşabildiğimiz en son yere kadar herkesle ilgili bilgi ve belgeye sahip olabilelim. Geçmişimizle bağlar kurup onlardan ilhamlar alıp geleceğe daha sağ daha sağlam adımlar atabilelim.

Her zaman olduğu gibi bu sayıda da bizim emektar yazarçizer kadromuz sizlere; gözletrinize ve gönüllerinize misafir olacaklar. Onlardan bu yazıları almak, sizlere ulaştırmak bir hayli zor olsa da, bu da ibadet tadında bir lezzettir diyerek kendimizi teselli ediyoruz.

71. sayımızda Rahmeti Rahman'a kavuşan büyükle-rimizle alakalı şiirler var. Niğmetullah Ağabeyim sağolsun onların hayat hikâyelerini ve kişiliklerini bizlere anlatmaya çalışıyor. Bilenler için bu aslında önemli bir hizmet. Fakat değeri geç anlaşılaçağa benziyor. Zira kimse ölüm denen başlangıcı kendisine yakın hissetmiyor. Hâlbuki herkes ölecek yaşta değil mi? Yaşarken garip olarak bilinen pek farkına varlamayan, varılmak da istenmeyen bizden canlara dergi satırlarında yer vermek, onların resimlerini ve kısa hayat destanlarını geleceğe taşımak güzel bir çalışma...

Özellikle genç arkadaşlarımızın ama özellikle de eğitimci kardeşlerimizin bu dergiye, bu kültüre, bu beldeye genelde bu vakfa sahip çıkmaları gerekir, gerekiyor. Bu ilgisizliğin, bu yoz duruşun, yaban oturuşun anlamını çözmek mümkün değil. Bir kerecik olsun; 'Ben de varım, benim de bir katkım olsun' diyemiyoruz. Neden?

Hayat bazen yahşi bazen yaman geçip gidiyor. Sözde mürekkep yalamış gibi görünen bazı zavallı tiplerin kıstasları, ölçekleri; makama, mevkiiye, servete odaklı olunca bizlere habire hayal kırıklığına uğramak düşünüyor. Ama şuna sonuna kadar inancımız var. Allah niyetlerimizi okuyor, biliyor. Başkasının tahliline, tanısına ihtiyacımız yok.

İnsanoğlu bir değer üretebildiği ya da üretilen bir değerin çalışan bir parçası olduğu kadar insandır. Bunun dışında olmak, kendini yenileyememek ne kadar hazin. Hem dini hem de milli dinamiklerimiz bize bunları haykırncasına öğütle-

miyor mu? Kişi kendine saygı duymalı, kendini okuyabilmeli değil mi?

Daha önceki sayılarda sürekli tekrar etmişizdir. Dergimiz yerel olmalı, daha çok kültürümüze, kimliğimize bağlı kalmalı, kalıp bizlere hitap etmeli diye. Doğrusu bunu tam olarak gerçekleştiremedik. Allah sağlık verirse yeni sayılar için farklı çalışmalarımız olacak. Unutulmuş ve unutulmaya yüz tutmuş pek çok değerimizi sizlerin, hepinizin istifadesine sunacağız.

Bu sayıda yeni elime geçen (Büyük ihtimalle değerli büyüğüm Nurettin Özel amcamdan olsa gerek) bir fotoğrafı sizlerle paylaşıyorum. Çetmi'de önemli bir kültür olan Şalvar Depme Merasimi fotoğraflanmış. Rahmetli Gizir Mehmet (Akkoca) dedem, Hacı Mustafa (Özel) amcam ayrıca Hüseyin Akkoca, İbrahim Akkoca dayımlar ile İsa Özel ve Metin Akkoca'da o karadeler. Bizleri onlarca yıl ötesine götürüyor. Hakka yürümüş olanlarımıza rahmet dilerken, yaşayanlarımıza hasretle, sevgi ve muhabbetle bakıp onları hatırlıyoruz...

Buradan ilan ediyoruz. Elinizdeki fotoğrafları, dimağınızdaki hatıraları bizimle, dergimizle paylaşın. Hem siz hem de emanetiniz yaşasın. Daha çok Çetmili bizden, kendimizden haberdar olsun. Gelecek kuşaklara bu kültür aktarılsın. Her Çetmili'nin elinin altında bir Çetmi arşivi olabilsin.

Değerli okurum, dergimizin yazarlarından Dr. Ali Özel büyüğümüz özelde kendi hayatını ama genel olarak baktığımızda Çetmi hatta Anadolu hayatını anlattığı bir kitap yazdı. İnşallah her Çetmili'nin kütüphan-

Sağdan Sola: Merhum Gizir Mehmet, Merhum Hacı Mustafa, İsa Özel, Hüseyin Akkoca, İbrahim Akkoca, Metin Akkoca ve Nevruz Akkoca

sinde bu eser olsun diyorum. O kadar yokluk, kıtlık içerisinde binbir türlü badireleri atlatarak bu günlere kavuştuğunun çok yalın, çok özet bir hikâyesi. Kendi tabiriyle 'Eksiği var, fazlası yok.' İkinci haberim yine başından bu yana Çetmi'nin Sesi'nde yazılarını okuduğumuz muhterem ağabeyim Şükrü Karaca'nın kaleminden ve gönlünden süzülen 'Harp Hatıraları' adlı kitabın da çıkma hazırlığında olduğudur.

70. Sayımızda Veli Çavuş ve Çanakkale ile ilgili bir hazırlık yapsak, hatta bunu daha da genişleterek, Çetmili Şehitler ve Gaziler'le ilgili bir kitap haline dönüştürsek teklifinde bulunduğumda Şükrü Ağabey hiç tereddütsüz 'Hay hay' dediği zamanki sevincini anlata-mam. Uçurum Harman'da bir anıtımız var. Adı da Veli Çavuş Anıtı... Ama bundan kimsenin haberi yok. Farklı ortamlarda

(kahvehanede, camide, sokakta vd.) bu habersizliğe şahit olmuşsunuzdur. İşte bu gaflet küllerinden bir nebze de olsa havalandırmak, yanan 'köz'e ulaşmak adına böyle bir teşebbüsümüz oldu. Vakıf olarak bu çalışmaya sahip çıkıp daha da gelişmesine hem bu neslin hem de gelecek nesillerin atasını tanımasına vesile olmaya çalıştık, çalışacağız.

Çünkü söz uçar yazı kalır demişler. Bizim Türk-İslam Medeniyetimizin yeterince tanınmaması, idrak edilememesinin en büyük sebeplerinden birisi söz (konuşma) kültürümüzün çok yazı kültürümüzün az olmasındandır. Bunu kırmak gerekir. Tarihi kayıtlarda bu konuda ibretlik levhalar vardır. Mesela Anadolu Medeniyetleri içerisinde Hititler'in yazıyı en çok kullananlar olması, onların hakkında her türlü bilgiye sahip olmamızı sağlamaktadır. Bu bil-

giler beş bin yıl öncesine kadar kayıtlıdır. Biz bin yıllık geçmişimiz hakkında bile çok az bilgiye sahibiz. Bu durum tabiri caizse 'Can alan, vatan satan' bir anlayıştır. Gerçek olanla rivayetler, efsaneler birbirine karışıp anlamsız, temelsiz bir aktarım olmaktadır.

Bundan sonraki sayılarımız için hazırlıklarımız devam ediyor. Güncel olduğu kadar geçmişle kapı-köprü görevi gören bir dergi olmaya çalışacağız. Sizlerin fikirlerine, önerilerine ihtiyacımız var.

21. Çetmililer günümüzde Çetmi'de, sılada, baba ocağında, ana kucağında olalım, olmaya gayret edelim. Bu seneden başlamak üzere öz kültürümüze sahip çıkmaya, onunla yaşamaya ve onu yaşatmaya talip olalım.

Yeni bir sayıda kavuşmayı diliyoruz. Selam ve dua ile...

ŞÜKRÜ KARACA

gazisukrukarak@gmail.com

-Oğlum sana bir gömlek alalım" demesi üzerine, bütün vücudumun ve benliğimin üzerinden bir asfalt sıkıştırma makinasının geçtiğini duyar ve hisseder gibi oldum. Gömleği hak etmemiştim ki. Kışın soğuk ve yağmurlu, yaz aylarının da kavurucu günlerinde "amele"lik yaparak kazanılmış para ile alınacak olan bir giysinin bedeli çok ağırdı. Kaldı ki, ben sınıfta kalıp, verilen harçlıkları boşuna harcamış, en kötüsü de beslenen ümidleri boşa çıkarmıştım. "Yazık bana, hayıf bana, vah bana".

Ortaokula ilk gittiğim yıld sanırım, şafak vakti yiyeceklerimizi katıra yükleyip Taşkent'in yolunu tutacağımız zaman, o gün evimizde yatılı misafir olarak kalmış bulunan Anamur yörüklerinden "**Kır Fatma**" lâkaplı **Fatma FİLİZ**, bana harçlık olarak 25 Kuruş vermişti. Ne kadarda memnun ve mutlu olmuştum.

Ortaokul'da okuduğum üç yıl boyunca, daima lâstik pa-buç giydim; oysa diğer arkadaşlarımın ayaklarında "iskarpın" ayakkabı vardı. Yine bu eğitim-öğretim devresinde, bir def'aya mahsus olmak üzere yeni bir ceket giymiştim ki, Taşkent'li bir terziye dikim ücreti olarak, babam 20 Lira vermişti.

TAŞKENT ORTAOKULU MUALLİM ve TALEBELERİ

Ufacık-tefecik bir talebe idim; birinci sınıfa giderken boyum 137 cm., ağırlığım da 37 kilogram idi. Sınıf mevcudumuz 40'a yakındı. Bu sayının 3/1'i, çevre köylerden gelmişti. Sınıfımızda ikisi kardeş (**Nezih** ve **Neclâ**) olmak üzere, 3 kız talebe mevcuttu; ki, üçüncüsü olan **Ümmühan Girgin** beni çok seven bir kızdı.

Türkçe, Dilbilgisi, Yazı ve Bedeneğitimi derslerine okul müdürümüz **Refik Dikici Bey**, Matematiğe **Şükran Altınoluk**; Tarih, Musıkıy ve Yabancı Dil (Fransızca) derslerine **Halil Kuzeyuçar**; Coğrafya dersine **Filiz Meltem**; Yurttaşlık ve Tâbiat dersine Nahiye Doktoru **Mehmet Beğ**; Ticaret ve El İşleri dersine **Turgut Beğ**; Din dersine İlkokul Müdürü **İldan Deniz**; Tarım dersine **Metin Beğ** girerlerdi. Nahiye Doktoru Mehmet Beğ, yeğenine çok benzediğini söyleyerek, ders-

lerde bana daima "**-Yeğenim**" diye hitab ederdi.

Sınıf arkadaşlarımdan pek çoğu Doktor, Subay, Mühendis, Polis olmuşlardır. Ortaokulda okuduğumuz müddet içerisinde, Nahiye ve Köyümüz arasındaki gidiş-gelişlerimizde bir def'a motorlu vasıtaya bindim; o da tesadüfi oldu. Taşkent'den yürüyerek köyüme gidiyordum. **Afşar Bahçeleri**'ne geldiğim anda, akrabam olan **Hasan Çilek**'in "**Austin**" marka bir kamyonu vardı ki, arkamdan geldi, beni şöför mahallinde yan tarafına alıp oturarak köye kadar götürmüş oldu. İşte buna da böylelikle binmiş oldum. Ücret olarak cebimde bulunan 25 kuruşu verdim, almadı; üstelik usulü dairesince de, beni sert bir şekilde azarladı. Motorlu vasıtanın yokluğu sebebiyle daima yürüyerek Taşkent'den Çetmi'ye, köyden de Taşkent'e gidip geliyorduk. Veyahut da, şayet o gün Taşkent'den dönecek isek, köyden katıra biner giderdik.

Ortaokuldan mezun olduktan sonra, o zaman ismi "**Konya Erkek San'at Enstitüsü**" olan şimdiki **Endüstri Meslek Lisesi**'ne, 1967-68 Eğitim öğretim yılı içerisinde kayıt yaptırdım. San'at tercihim ise, "**Metal İşleri**" bölümü idi. Dokuz san'at kolundan "**Metal işleri**"ni tercih ettiğimde, her ne kadar iptidâî görünüyorsa da, milletimizin ezeli bir mesleği olması sebebiyle, millî duygularım ağır basmış oldu. Mensubu olduğum yüce Türk ırkının demir san'atında gösterdiği ince zekâ, milleti yönetmede gösterdiği hususî kudret ile birleşince, kendilerini "**Cihân fatihî**" ve "**cihân**

Taşkent Ortaokulu Öğretmen ve Öğrencileri

hâkimi" olmalarını sağladı. Bu husus da, bende ebediyen silinmez izler bıraktı.

Konya Erkek San'at Enstitüsü'ne, kendi köyümüzden olan ilk ve ortaokul arkadaşım Veli Yazıcı ile birlikte kayıt yaptırıp tek odalı bir ev(!?) kiraladık. Büyük şehrin içtmaî yapısına ayak uydurup dahîl olmak, benim gibi taşradan veya bozkırdan gelmiş olanlar için pek kolay olmuyordu. Çünkü çok sert iklimlerin acımasız hayatı içerisinde ve **"pederşahî"** bir aile eğitimi ile yetişen insanların, örf ve an'anesi fevkalâde değişikliğe uğramış şehir insanının yaşantısına intibak etmesi, kolay olmamaktadır.

Bu şehir ve okulda da fakir ve fukaralığın acı yüzü hep karşışa çıktı durdu. 15-16 yaşında iki çocuk olarak, okuldan çıkıp eve yürüyerek gideceksiniz, **"Gazocağı"** üzerinde tek çeşit bir yemek yapıp yedikten sonra da -ilk def'a bugünlerde yemek yapmaya başlamıştım - derslerine çalışacaksınız...

12-13 metrekarelik bir odanın toprak zemini üzerinde bir hasır ve onunda üzerinde incecek bir Antep kilimi. Odanın baş kısmında, **"yatak"** demeye bin şahit isteyen serili iki minder ve üzerlerinde incecek birer yorgan... Yastıklara yakın olarak üst-üste konulmuş, gazete veya çimento torbası kâğıtlarından kaplanmış ikinci -belkide üçüncü- el kitap ve defterler.. Duvarın karşılıklı yüzeylerine pantolonlarımızı ve ceketlerimizi takıp asmak için bir birine yakın olarak çakılmış sekizlik üçerden altı çivi... Kapının hemen girişinde, prinçden mamûl bir Gazocağı, küçücük bir demlik ve bir tence-re, iki sahan (tabak), iki kaşık, iki çay bardağı, bir su bardağı, bir küçük bez torba içerisinde üç-beş tutam dağ çayı, bir kg. kadar makarna ve bulgur, iki kg. kadar Kuru Fasulye, sekiz-on kadar Patates... Ve hemen girişte iki lâstik pabuç.

Arkadaşım **Veli Yazıcı** devamsızlıktan, ben ise iki ders-

ten başarısızlıktan dolayı sınıfta kaldım. Galiba babam çalışmadan dönüyordu, sınıfta kaldığımı öğrenince çok üzüldü; boğazının düğümlendiğini anlıyordum, çünkü bir türlü konuşamıyordu. Gözyaşlarını zor tuttuğu, her halinden belli oluyordu. Uzun yıllardan beri Konya'da ikâmet eden akrabamız **Aziz Altan Bey**'in **"Atatürk Anıtı"** civarındaki evine gittik. Okul **"velî"**mdi. Kendisi Askerî Hastahane'de sivil memur olarak çalışıyordu. Mes'eleyi babamın ağzından öğrenince, gayet haklı olarak sitem etti:

"-Halil Ağa, yeğeni köye götür git. Boşuna para masraf etme. Her halde okumak istemiyor. Onun içindir ki, köye gitsin, hiç olmaz sa, sana işlerinde yardım etsin bari"

Mahcubiyetimden dolayı, başımı dik tutamıyor, neredese, başımı dizlerimin arasına sokacaktım. **"-Gömleğimi satıp, seni yine okutacağım!"** diyen gönlü yüce bir babayı; saç-

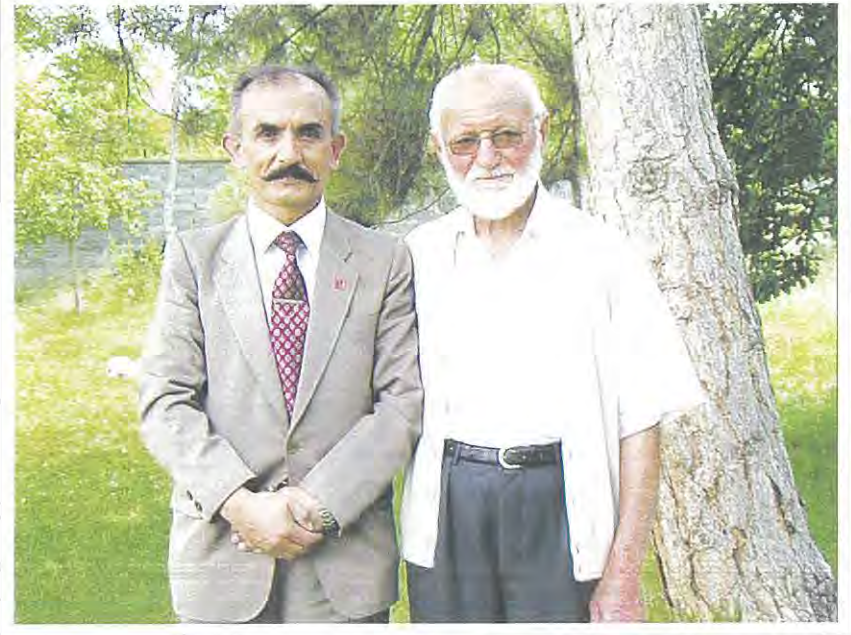
larımı okşayan ve akabinden beş-on lira harçlık veren bir "veli"yi üzmemek hangi evlâdın ve öğrencinin hakkı olabilirdi?

Velim Aziz Bey'in evinde ikram edilen yemekten, bütün ısrarlara rağmen bir veya iki kaşık yemekden fazla yiyemediğimi hatırlıyorum. Yemekten sonra evden ayrıldık. Yolda giderken babamın:

"-Oğlum sana bir gömlek alalım" demesi üzerine, bütün vücudumun ve benliğimin üzerinden bir asfalt sıkıştırma makinasının geçtiğini duyar ve hisseder gibi oldum. Gömleği hak etmemiştim ki. Kışın soğuk ve yağmurlu; yaz aylarının da kavurucu günlerinde "amele"lik yaparak kazanılmış para ile alınacak olan bir giysinin bedeli çok ağırdı. Kaldı ki, ben sınıfta kalıp, verilen harçlıkları boşuna harcamış, en kötüsü de beslenen ümidleri boşa çıkarmıştım. "Yazık bana, hayıf bana, vah bana". Babama bu gömleği hak etmediğimi ve dolayısıyla de kabûl edemeyeceğimi büyük bir vicdan azabı içerisinde ifade ettim. Fakat aziz babamın:

"-Evlâdım, aldırıtmazsan beni çok daha fazla üzeceksin, bilmiş ol." Demesiyle, gözyaşlarının aniden dökülüp süzülmesiyle, bu kararımdan vaz geçmiş oldum. Mavi renkli beyaz çizgili naylon bir gömlek aldı. Aynı gün, köyümüze gitmek üzere Taşken otobüsüyle yola çıktık. Artık hiç konuşmuyordum. Köyümde sınıfımı geçip geçmediğimi soranlara ne cevap verecektim? Dostun üzülməsi, düşmanın gülmesi demek ha? Yazık bana yazık..

Daha sonraki yıllarda "**Hacı Kaymak**" ismiyle maruf olan bir hayırseverin, "**Şeker Murat Mahallesi**" dâhilinde -duydu-

Şükrü Karaca ve Hakkı Necel

ğumuz kadarıyla, bir de "**Ulu-irmek**" veya "**Uzun Harmanlar**" semtinde - yaptırdığı Camii'nin altındaki 12 metreka-relik odalarda ikâmet ederek tahsilime devam ettim. Bu odalar ilim tahsili yapan fakir-fukara olan talebelerin barınmaları için bir yardım fikriyle yapılmıştı.

Burada, düz liseye giden ve çok zeki birisi olan Mustafa **TOPAK**'ın ve birisi bendeniz olmak üzere, arkadaşlığı ve dostluğu öğrendiğim aziz arkadaşım **Mehmet Ali Şan** ile birlikte iki San'at Enstitüsü talebesinin haricindeki talebelerin hemen hemen hepsi İmam-Hatip Lisesi ile Yüksek İslâm Enstitüsü talebelerinden oluşuyordu.

Ramazan aylarında, mahalle sakinleri bizleri "**İftar yemeği**"ne davet ederlerdi. Çok sayıda sıcacık yemeklerin, böreklerin, Konya'nın meşhur ev baklavaları ile kompostolarının çıkardığı nefis kokular ile dolan ruhum, beni bam-başka âlemlere çekip götürüyordu. Nesin yalan söyleyeyim, iftar sofrasının başında, sofraya

gözlerimden yaşlar dökülürdü. Yeri gelmişken şunu da ifade etmek isterim ki, **San'at Enstitüsü**'nde okuduğum yıllar içerisinde, Atelye Şefi'miz **Hakkı Necel Beğefendi**'nin yardımlarını ve himayesini aslâ unutmam mümkün değil. Bu aziz hocam, her yıl, okulda yalnız fakir talebeler için verilmekte olan öğle yemeğinden benim yiyebilmemi sağlardı. Bir kaç kez de, Ramazan Ayları içerisinde, Tuhafiyecilik yapan Konya'nın zengin eşraflarından Pantolon ve ceket temin etmişti. Allah kendilerine sıhhat ve uzun ömür ihsan etsin.(Yıllar sonra, 13 Haziran 2005 tarihinde, kızım ile beraber ziyaretine gittiğim zaman ne kadar memnun ve mes'ut olmuştu.)

Bendeniz (Ş.K.), Hocam-Hakkı NECEL Beyefendi ile üçüncü sınıfta okumakta iken, Hacı Kaymak Muhtarı bizden her ay İkiyüzelli kuruş elektrik bedeli almak istedi. Bu bedeli verebilecek durumda değildim. Muhtara bir kaç kez gidip "**benden almama-**

sını” rica ve istirham etmeme rağmen, tüm gayretlerim boşa çıktı. Çünkü her talebeden alıyordu. Camii çatısında yapılan tamirat münasebetiyle iki gün amelelik yaparak, şahsımdan talep edilen ücreti karşılamış oldum. Başka hiç bir çıkar yol yoktu; çünkü oturduğum odanın elektriğini bir kaç gün kesmişlerdi bile. Yazılı imtihanlarımızın başladığı günlerdi, bu yüzden de camii bahçesini aydınlatan sokak direğinin dibinde derse çalışmak mecburiyetinde kalmıştım. Bu hal, bir haftadan fazla sürmüştü, bir hayli sıkıntılar çektim. Buradan ayrılarak, **Ferah Sineması’nın** yanındaki **“Doğumevi”**nin arkasında bulunan **Kirmanî Sokak No: 2’de** oturup, Devlet Mimar Mühendislik Akademisi’nde oku-

yan okul arkadaşım **İsa Koç** ve **Akşehir’in Yeniköy’den Şerafettin Atlı** ile birlikte ikâmet etmeye başladım. Bu arkadaşlarım, yaz tatili münasebetiyle köylerine gidince, evde yalnız kalmaya başladım. Dersten ayırdığım zamanı, 32 kuruşa aldığım balonu, **“Kubbe-î Hadra”** (Mevlânâ Müzesi) önünde 50 kuruşa satarak geçiriyordum.

Hatta daha sonraki günlerde simit dahi satıp sekiz-on lira kazandığım oldu. Simit satışımın ilk günü, yüksek sesle: **“-Simitçi!.. Tâze simit..”** diye bağırarak, bana oldukça zor gelmişti; tabiatıyla daha sonraları alışmışım tabii. Velim olan **Aziz Altan Beğ** -Allah O’ndan razı ve hoşnut olsun- bir ikindi vakti bendenizi yanına alarak, **“Muhacir Pazarı**

Mahallesi”ndeki tanıdığı olan bir simitçi fırınına gitmiştik. Fırın sahibi arkadaşına, acizane-yi:

“-Bu yeğenim Şükrü, San’at Enstitüsü’nde okuyor.” diye tanıştırdıktan ve tanıttıktan sonra, **“yarın sabah buraya erkenden gelecek, kendisine 100 simit vereceksin; biraz para kazansın”** deyip, ikram edilen çayı içtikten sonra fırından çıktık. Yolda yürürken, Aziz Beğ bana dönüp:

“- Yarın sabah ilk simiti bize satacaksın; anlaşıldı mı?” dedi. Kendisine: **“-Peki”** deyip, söz vermeme rağmen gitmedim. Saat 10.00 ile 11.00 raddelerinde simitleri satıp bitiriyordum. İki, üç gün sonra apartmanlardan daimî müşterilerim olmaya başlamıştı.

VAKFIMIZDAN BURS ALAN VE ALMAK İSTEYEN ÖĞRENCİLERİN DİKKATİNE!

- 1- Vakfımız bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da Çetmili öğrencilerimize burs vermeye devam edecektir.
- 2- Çetmili veya Çetmi kökenli deyince, anası-babası Çetmili ya da ikisinden birisi Çetmili şeklinde anlaşılmalıdır.
- 3- Vakfımız 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında burs için müracaat eden her Çetmiliye değil de ihtiyaç sahibi Çetmililere burs verecektir.
- 4- Vakfımız tarafından bundan böyle başarıyı teşvik edici ve ödüllendiren burslar verilecektir. Bu bağlamda 2015-2016 öğretim yılı başlarken **ÖSYM** sınavında sıralamada
 - a) İlk bine giren öğrencilerimize 500 TL/ay,
 - b) 1001-10.000 arasında yer alan öğrencilerimize 400 TL/ay
 - c) 10.000-20.000 arasında yer alan öğrencilerimize 300 TL/ay
 - d) 20.000-30.000 arasında yer alan öğrencilerimize 200 TL/ay burs vermeyi, bunu da öğretim süresince sürdürmeyi kabul ve taahhüt eder.
 - e) Sıralamada 30.000’den sonra gelen öğrencilerimizden kimlere burs verileceği, miktarının ne olacağı, oluşturulacak komisyonumuz tarafından, vakıf imkanları da dikkate alınarak belirlenecektir.
 - f) Ayrıca eğitim komisyonumuz, Çetmi’deki okullarımızla temas kurup, zeki, kabiliyetli öğrencileri tespit ederek onların da okutulması vakfımızca desteklenecektir.

VAKIF YÖNETİM KURULU

DEĞİŞİK BİR YAZI İNSANLIĞIN KÖKENİ

DR. ALİ ÖZEL

doktoraliotel@gmail.com

Bu yazıtlardan Türklerin kökeni olarak bilinen Uygur'ların ve diğer Sümerlerin, Hintlerin, Babil, Kalde ve Akatların Mısırlıların ve orta Amerika da büyük bir medeniyet geliştiren MAYAların ATLANTİS kıtası batmadan önce, kıtadan ayrılan MU insanların, değişik isimlerle adı geçen devletleri kurdukları anlaşılmış. Bu bilgilere bakılarak, insanlığın var oluş yerinin Kayıp kıta Atlantis'in olması gerekiyor kanaatine varılmış.

Başlıkta da belirttiğim üzere yazı biraz değişik olacak. Gerçi bizim yazılar genelde ağır olarak niteleniyor. Yazıların ağırlığını ve hafifliğini bir yana bırakıp, içeriğine bakmalı diyorum, önemli olan yazıdan faydalanılabilmesi, bir şeylerin öğrenilebilmesi diyorum. Yine önemli olan, her tür yazıyı sabırla okuyup, okuma alışkanlığını edinip, bilgi dağarcığına bir şeylerin atılması. İnsan karakterine yakışan, en iyi sermayenin de sağlam ve yararlı bilgiye sahip olunması olduğuna inanıyorum.

Köyümüzün en iyi taraflarından biri de, hemen herkesin okuyup yazar olmasıdır. Şimdi köyümüzden kime sorsak dünyada kaç kıta ya da ana kara olduğunu bilir ya da bilmesi gerekir. Köyümüzle ilgili değil amma, bazı televizyon kanallarında görüyoruz, on kişiden bir kişi bile şu sıralar alevler içinde yanan kardeş ülkeler Libya'nın, Filistin'in, Suriye'nin Mısır'ın yurdumuza göre yönlerini ve yerlerini bilmiyorlar. Yurdumuzun en yüksek dağı ile en uzun nehrinden ve söz gelişi Adana'nın, Samsun'un, Hakkâri'nin, Konya'nın, İzmir'in hangi coğrafi bölgemizde bulunduklarına dair insanlar kör sağır ve dilsiz. Bizler toprağımıza yabancılaştırılmışız. Sanırım yabancı ajanlar, öz vatanımızı bizlerden daha iyi tanıyorlardır, gelişmeler öyle gösteriyor. İnsanlarımız, bilhassa gençlerimizin bir memleket davası, memleket sevdası yok.

Memleket, vatan, bayrak duyguları, dini inanç ve duyguları bilerek köreltilip sürü haline getirilmeye çalışılıyor. Arsız dini ve milli duyguları silinmiş, sürü psikolojine büründürülmüş bir gençlik.

Dünyada Asya, Afrika, Avrupa, Amerika ve Avustralya kıtalarının olduğunu biliyoruz Bu beş kıtada iki yüzü aşkın devlet, devletçik ve kendini devlet sanan ülke var. Bu devletlerin yüzde yetmişinden fazlası diğerlerinin hegemonyası altında. Yani çoğunluk iktisadi ve siyasi olarak bazen de güç ve kuvvetle azınlığın kölesi olmasa bile mutlak itaati altındadır. Bu durumu genelde yöneticiler bilir, ama halklarını bağımsızlık masalları ile uyuturlar. Neyse, uyanık yöneticilerle, uyuz yönetilenlerin davalarına Kiş demeyelim, Kim-selerden ses seda çıkmadığına göre, demek ki güdenlerle beraber güdülenlerde memnun. Ancak yeni yeni Libya da falan bazı hareketler başladı, ama Hristiyanların isteği ile. Onların hayrına, Libya Devletini yok edip petrolere konmak için. Demek ki herkes güdölmeyle daha çok hak ediyor. Şimdiye kadar Yeryüzünde adlarını saydığımız kıtaların varlığıyla yetinirken, birde karşımıza Antarktika kıtasını çıkardılar.

1920lerde bazı balina avcıları Güney kutbunda bir kıta daha keşfetmişler. Önceleri bu keşif olayı ciddiye alınmamış ise de, sonraları burasının da müstakil bir kara parçası yani bir müsta-

kil kıta olduğu kabul edilmiş. Bu yeni Antarktika kıtasının yüzölçümü on milyon kilometre kareymiş ki bu haliyle, yeni kıtanın Avustralya ve Avrupa kıtalarından daha büyük olduğu anlaşıyor.

Antarktika kıtasının yüzeyi her daim iki kilometre kalınlığında buz tabakası ile kaplıymış. Ortalama sıcaklık eksi atmış yetmiş derece imiş. Yılın en sıcak ayında bile sıcaklık anca sıfır dereceymiş. Amma elin adamları hiç boş durmamış, bazı ilmi araştırma yapma bahanesi ile O buz ülkesine üşüşmüşler. Bu ülkesinin altının petrol ve doğal gazla lebe lep dolu olduğunu öğrenince de başta bacak kadar Belçika, olmak üzere Amerika İngiltere, Japonya, Fransa Avustralya, Arjantin yeni Zelanda gibi uyanıklar apar topar gidip bayraklarını da dikip petrol ve doğal gaz deposu ülkeyi paylaşivermişler

Bizim devletimiz ya da yönetenlerimiz aradan geçen bunca zamana rağmen, kavgayı dövüşü, bağırıp çağırmayı, atıp tutmayı, çalıp çırmayı ve aklayıp paklamayı daha ilmi bularak, buzlar altında yatan petrol der-

yasına ve benzerlerine bir göz atmayı bile bir türlü akıl edemediği gibi, hudutlarımız içerisinde bulunan zengin petrol yataklarını bile işletme cesaretini gösterememişler. Ve Siyonist güçlerden izin bekliyorlar, sözde bağımsız ülkeyiz.

Mevcut altı kıta ile yeten-
lim derken, şimdide okyanusun
dibinden başka bir kıta çıka
gelmiş.1880 yılları, koskoca
Hindistan ülkesi İngilizlerin bo-
yunduruğunda. Hintliler hala
kast sistemi gibi saçmalıklar-
la biri birlerini yerken İngilizler
uçsuz bucaksız Hint yarım-
dasını sömürmekle meşguller.
J.CHURCHWARD Hindistan da
görevli bir İngiliz albaydır ve
çok yönlü bir kişidir. Albay aynı
zamanda bir eğitimcidir, res-
samdır, mühendistir, maden
bilimcisidir ve tarihçidir, arkeo-
logtur.

İngiliz subay günün birinde Tibet'e gider ve gidiş turistik bir gezidir. Subay Tibet'te bir manastıra misafir olur. Manastırın rahibi de çok bilgili ve uyanık bir kişi. Konuşmalar esnasında rahip kilisenin mahzeninde, çok gizli yerlerde, tarihi bilinmeyen zamanlardan kalma ya-

zılar olduğunu söyler: Subayda bu tarihi yazıları göstermesini ısrar eder ve bu yönde rahibi ikna eder. Yazılar pişmiş çamur üzerine, taşlara ve tahta parçalarına yazılmış. Fakat bu yazıları okumaları mümkün değildir ve yazıları bölgede bulunan sadece bir rahip okuyabilmektedir. O rahip bulunur ve bu ilginç yazılar zorda olsa okunur. Ve subay yazılanları iyice anlamak için tam iki sene Tibet'te kalır yazıları iyiden iyiye çözer.

Bu yazıların milattan önce on beş bin sene önce yazıldığı anlaşılr. Ve yazılar Pasifik okyanusunda M. Ö. On iki bin senelerinde denize gömülen ATLANTİS ve ya MU kitasında yaşayan rahipler tarafından yazıldığı ortaya çıkar. Orada yazılanlara göre MU kıtası çok büyük bir deprem sonucu okyanusun dibini boylamıştır.Ve böylece bir tesadüf eseri olarak, Pasifik okyanusunda kaybolduğu bilinen Atlantis kıtasının izi bulunmuş olur.

Tibet te bir Manastırda bulunan bu enteresan yazıtlarda Pasifik okyanusunda kaybolan Atlantis kıtası ile ilgili çok geniş bilgiler verildiği görülüyor. Batık kıtanın M. Ö.Yetmiş bin ile on iki bin yılları arasında yani atmış bin sene okyanus üzerinde kaldığı kanaatine varılır.

Tibet te bulunan yazıtlarda insanın yaratılışı, niçin ve nasıl yaratıldığı, kâinatın yaratılışı, yaratılış ve nizamındaki incelikler, kâinatın yapısı evrende hüküm süren kanun ve nizamlar, atomik kanunlar, hayatın sürdürülmesindeki olağan üstü nizam ve intizam, insanı diğer varlıklardan ayıran başlıca özellikler gibi günümüzde bile akla gelmeyen çok ileri bilgilere rastlanır.

İngiliz albayın Tibet te Manastırda yazılı belgeleri bulduğu yıllarda Amerikalı Arkeolog WİL-

LİAM NİVENDE Orta Amerika da MAYA medeniyetinin geçtiği mekânda çok miktarda yazılı belgeler bulur. O belgelerde Tibet teki belgelerle aynı tarihlerde yazılmış. Yani milattan on beş bin yıl önceleri. En enteresani her iki belgelerde çok ayrı mekânlarda bulunmalarına rağmen, hemen hep aynı konular işlenmiş. Her iki grup yazıtlarda İnsanın ve Kâinatın yaratılışı ve insanın yüceltilişi ahlak ve sosyal düzen ortak konularmış. .

Bu yazıtlardan Türklerin kökeni olarak bilinen Uygur'ların ve diğer Sümerlerin, Hintlerin, Babil , Kalde ve Akatların Mısırlıların ve orta Amerika da büyük bir medeniyet geliştiren MAYA-lar ın ATLANTİS kıtası batmadan önce, kıtadan ayrılan MU insanların, değişik isimlerle adı geçen devletleri kurduklar anlaşılmış.Bu bilgiler bakılarak , insanlığın var oluş yerinin Kayıp kıta Atlantis in olması gerekiyor kanaatine varılmış..

Gerek orta doğuda Akat uygarlığının yaşandığı yerlerde gerek Tibet te bulunan eski yazıtlarda ve gerekse Meksika da MAYA uygarlığının yaşadığı topraklarda bulunan el yazması binlerce yıllık yazıtlarda da, MU kıtasının okyanusa gömülmesin de şiddetli depremlerin, yanında tsunami olaylarının, Okyanus dibindeki şiddetli gaz patlamalarının, çok şiddetli ve sıcak rüzgârların, yani çok yoğun atom bombası etkileri ile olduğu kanaati kesinlik kazanmış.

Pasifik ve Atlas Okyanusları üzerindeki serpilmiş onlarca adanın Kıta batarken suya gömülmeyen, kıtanın yüksek kısımları olduğu kabul edilmekteymiş.Bu adaların çoğunda insan yaşamadığı halde, şu anda bile bizlerin pek kavrayamadığımız,akıl erdiremediğimiz türden sanat eserleri

Mayalara ait tarihi yapı...

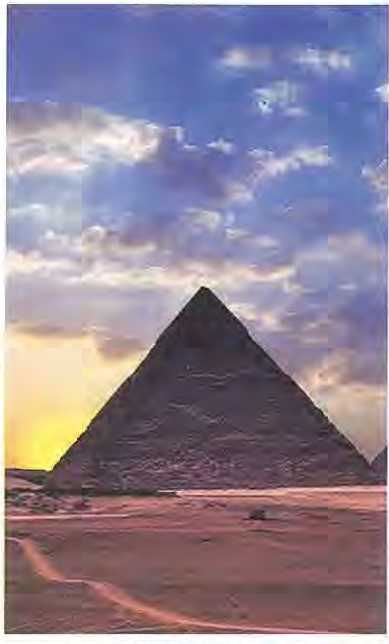
varmış ve bu eserleri kimin tarafından nasıl ve neden yapıldığı belli değilmiş ki uzmanlar bu akıl erdirilemeyen eserlerin MU uygarlığı tarafından yapıldığına hükmederlermiş.

Buna göre Okyanuslardaki, şeytanların bile yaşamadığı bazı adalarda bulunan mağaralarda bir milyon yıllık resim ve kabartmalar rastlanmış. Yine insan izine rastlanmayan bazı adalarda dev duvar ve diğer yıkıntılara rastlanmış, aslında oralarda şimdilerde de insan izi yokmuş. Yine bu adalarda boyaları on metreyi bulan yontulmuş bazalt taşlarına rastlanmış. Aynı adalarda ağırlıkları on beş yirmi tonu bulan çok muntazam bazalt sütunlar da bulunmuş, amma şu anda ortalıkta taş ocağına benzeyen bir oluşum yokmuş. Bir başka adada ağırlıklara elli tonu bulan yontulmuş taşlardan yapılmış anıtsal kemerler varmış. Esas, Paskalya adasında bulunan tarihi kalıntılar enteresanmış. Bu adada ağırlıkları elli tonu, yükseklikleri otuz metreyi bulan yüzlerce dev heykeller varmış. Ama ortalıkta bu müthiş eserleri meydana getirecek teknolojiye sahip halk ve

taş ocakları yokmuş.Öyleyse bu enteresan tarihi eserleri Atlantis kıtası çökmeden önce, uygarlıkta çok ileri olduğu kabul edilen MU halkı yapmış olmalıymış. Ayrıca Pasifik adalarından birinde de binlerce yıllık mumyalar ve kumaş parçaları bulunmuş.

Atlantis, diğer adı ile MU kökenli oldukları kabul edilen Uygurların inşa ettikleri KARİN denen su kanallarının yapılış teknolojisini ve sırrını çözmek için modern ilim hala çabalıyormuş. Su kanalları yer altında inşa edilmiş, suyun kaynağından metrelerce yüksekteki arazileri sulamak için, yer altında çağlayanlar oluşturulmuş, bentler, havuzlar ve barajlar yapılmış. Bu ilginç kanallar binlerce yıldan beridir kullanılmaya devam ediliyormuş ve şimdilerde de kullanılabiliyor. Kanallar, MU uygarlığının teknolojiindeki ileri seviyesini gösteriyormuş.

Birde kayıp Atlantis kıtası halkı olan MU uygarlığına izafe edilen piramitler vardır. Piramit, tabanları, dikdörtgen, kare ve çokgen olabilen, yanal yüzleri üçgen ve tepede bir noktada birleşen geometrik şekillerdir.

Mısır Piramidi

Piramitler antik çağlardan günümüze kadar gelip diri durmayı başarmışlardır, aynı zamanda dünyanın yedi harikasındandır. Meksika'da Mayalar, Orta Asya'da Uygurlar çok daha büyük piramitler yapmış iseler de, Mısır piramitleri daima güncelliklerini korumuşlardır. Mısır Piramitleri başta Arkeologlar, Sosyologlar, Psikologlar, Jeologlar ve tarihçiler olmak üzere her zümre insanının dikkatini çekmiştir, hep çekmeye devam edecektir. Fakat hala sır küpü olarak durmaktadırlar.

Mısır Piramitlerinin, ne iç duvarlarında nede dış duvarlarında, bu yapıların ne zaman, niçin kimler tarafından ve ne maksatla, ne kadar zamanda yapıldığına dair hiçbir bilgi yokmuş. Her halde bu yönlerden olacak piramitler gizemlerini ustalıkla koruyabiliyorlar. Yalnız felsefe Ustası, düşünür ünlü PLOTON bunlar firavun mezarlarıdır deyince ve bunu Platon gibi biri söyleyince, onca bilgilerin acizliklerini örtbas etmek için Platon'un ipine sarılıp, piramitlerin adını firavun mezarları koyup, işi hal edivermişler. Piramitlerin herhangi bir yerinde

mezar olduklarına dair bir yazı olmasa bile Platon böyle demiş ve piramitler de mezar olup çıkmışlar.

Bir Firavun, kendisine böylesi bir mezar yaptıracak kadar sersem olabilir mi, bir devletin bütçesini böylesine sarsacak, milyonlarca işçi işinden gücünden olacak, iş kazası adı altında binlerce işçi hayatını kaybedecek ve bunlara karşın Firavun görkemli mezarında huzur içinde mışıldayacak, böyle yağma olmasa gerek. Benim bu lafım piramitlerin Firavunlar tarafından yapılmış olması var sayımına göredir. Oysa yukarda da yazıldığı gibi bu enteresan yapıların kimin tarafından yapıldığı henüz aydınlanamamış.

Piramitlerin yapılışında daha ziyade kireç taşı, yüzey kaplama taşları, granitler, bazalt taşları ve alçı taşı kullanılmış. Bu taşlar ülkenin çok uzak köşelerindeki taş ocaklarından yontularak getirilmiş. Bir piramidin yapımının yaptıranın ömründen daha uzun zaman aldığı tahmin ediliyor ve her var diye de 250 bin işçinin çalıştırıldığı sanılıyormuş. Üç metre boyunda bir taş bloğun taş ocağından yontulup inşaat alanına getirilmesi için günde 1225 kişinin çalışması gerekirmiş. Mesela büyük piramitte 2.500.000 yontma taş blok olduğuna göre sarf edilen emeği ve harcanan meblağı siz düşünün, inşaatlarda köleler çalıştırılmış olsa bile, onların karınlarının doyurulması gerek. Ve bu kölelerin günün, günün rayiçlerine göre mutlaka ücretleri verilmiş.

Piramitler çok mükemmel bir mimari tekniği ve yine çok ileri geometri ve fizik bilgileri ile yapılmış olduğu anlaşılıyor. Piramitlerin birer sır küpü olarak algılanmaları da herhalde, yapılarındaki kullanılan teknolo-

jinin çözülememesi olsa gerek, öncede yazdığım gibi tonlarca ağılıktaki taş blokların ocaklardan kesilmesi, yontulup yüzlerce kilometre uzaklıktan getirilerek 165 metre yükseklikteki piramidin tepesine yerleştirme işi bile üstün bir teknolojiyi gerektirse gerek...

Bazı kitaplarda piramitlerin yapılışında cinlerden de faydalandığı yazılmıştır. Bunun için de Hz. Süleyman'ın dev bakır havuzları yaptırırken cinlerden faydalanışını misal gösterirler. Bununla beraber piramitlerin uzaylılar tarafından yapılmış olabileceğini savunanlarda varmış. Ama esas ağırlık Atlantis kıtasında yaşayan uygarlıkta ve insanlıkta çok ileri gitmiş MU ahalisi tarafından yapıldığı yönündedir.

Yer kürenin altıyla üstüyle ya da içiyle dışıyla sırlarla dolu olduğu anlaşılmıştır, amma o sırların binde birinin bile sırrına erişilememiştir. Bunlarla ilgili kitaplar okunduğunda insan hayretler içinde kalıp, şaşkına dönüyor. Şu teknoloji çağında bile, O müthiş sırların kapısı dahi aralanamıyor. Mesela Lübnan'da bulunan dev taş blok. Bu blok aslında dikilmeye hazır bir dikili taş. Bu dikilmeye hazır taş blok tam 1150 ton ağırlığında ve kırk metre boyundaymış. Ağırlık yönünden bizim İstanbul da ki dikili taşımızın nerdeyse on beş katı. İstanbul'daki taşın eski mısıra ait olduğu üzerindeki yazılardan belli. Amma Lübnan'daki o müthiş ağırlık nasıl evirip çevrilerek yontuldu. Üstelik Lübnan da O taşın çıkarılacağı bir taş ocağı da yok Dediğimiz gibi dünyamız altıyla üstüyle tam bir sır küpü. Yine de bu müthiş buluntuların temelinde MU uygarlığının olduğuna olan inanç her gün daha fazla kuvvet kazanmaktaymış.

TAŞKENT ÇETMİ ÇEKER

KERİM BOZDAĞ

kerim.bozdag@gmail.com

Antalya ile Çetmi arasında tarihini tam olarak bilmediğimiz zamanlardan kalma güçlü bir bağ var. Eskiden büyüklerimizin Antalya yolculuğu çok farklı olurmuş. Onca yol yaya olarak gidilip gelinirmiş. Gidenler ve gelenler dağları taşları sırtladıkları ağır yüklerle aşarlarmış. Bu yollar görmesini bilenler için atalarımızın ayak izleriyle dolu. Günümüzde Antalya'dan Çetmi'ye onların takip ettiği güzargahtan gidilerek yapılacak bir yolculuk düzenlense... Hangi dağlardan geçtiler, hangi yolları arşındılar, nerede dinlendiler, nelerde uyudular. Gidip gelen gurupların yolculuk maceraları

Nebi Koca, Osman Arı, Kerim Bozdağ. Çetmi/2015

neydi. Eşek kırıldı dağları neresi? Orada o kar ve tufanda kaybedilen can kimdi? Onun için kardan kazdıkları mezara ne oldu? O dağları aşarak Çetmi'ye gidenlerin ağırlıkları neydi? Giderken nasıl uğurlanıyor, gelirken nasıl karşılanıyorlardı? Bütün bunların meçhul kalmaması için Katılacak insanların yaptığı yolculuk an be an kaydedilerek hazırlanacak belgesel, bizi o yıllardan bu günlere getirmez mi? Bunun için o yolculuğu yapmış bir büyüğümüzü rehber kabul edip bir an önce onun öncülüğünde yola çıkmalıyız. Önemi ne binaen asla ihmal etmemeli ve geç kalmamalıyız.

Neyse, bu duygularla "Antalya'ya birde bizim oralarından bakmak gerek" dediğim arkadaşlarla Çetmi'ye doğru yola çıkıyoruz..

24 Temmuz 2015 Cuma

Önce Konya'ya oradan Taşkent'e varacağız. Dostlarımız yaşadıkları mekanlara doğru bizi çekiyor adeta. Biz bizi alıp götürən yollar boyunca sohbet etmenin hazzını yaşıyoruz. Anadolu'nun her tarafında var olma mücadelesi vererek bizi bu günlere getiren ak sakallılarla hemhal olacağız. Onlar bu toprakların adı sanı bilinmeyen gizli kahramanla-

rı. Seydişehir'den henüz geçtik. Aklımızda Seyyid Mahmud Hayrani hazretleri var. O kim sorularını duyar gibiyiz. Ama, bu sorunun cevabını, şehrin ismindeki manadan yakalar gibi oluyoruz. Seydişehir. Seydişehir ne demek? Seyyidlerin şehri manasına gelmez mi? Seyyid kelimesinin ifade ettiği mana ile donanmış yüreklerin kalbi, Peygamber soyundan gelmiş insanların evlatlarını tanıma hazzı ve feyziyle dolup taşmaz mı? Cuma vakti yaklaşıyor. Sala verildi verilecek... Nerdeyse ezanlar okunacak... Arkadaşlar buralarda bir yerde kılalım derken, ilerde bir köyde iki minareli bir cami görüyoruz. Ve oraya yöneliyoruz. Köyün içine girer girmez şaşkınlığımız artıyor. Nerdeyse her köşede bir cami (mescid) inşa edilmiş. Bu hal hoşumuza gidiyor. Hepimiz "tam yerine geldik" duygusu ile hareket ediyoruz. Meğersem bize Konya'da eda etmeyi düşündüğümüz Cuma'yı kılmak bu köyde nasıpmış.

Camide dinlediğimiz hutbe çok güzeldi. Hoca'nın irticalen yaptığı konuşma öyle vurucu ve öylesine doyurucuydu ki, ilgi ile dinledik ve her birimiz adeta mest olduk. Bunun böyle olduğunu namaz bittikten sonra hoca efendiyi ayrı ayrı tebrik

Çetmili sakinler sohbet halindeler... Çetmi/2015

ettiğimizde anladık. Kendilerine "hocam teşekkür ederiz çok güzel bir hutbe verdiniz" deyince, "sende mi diğer arkadaşlarla berabersin" sorusundan anladım. "Evet" dediğimde onun odasında idik ve yazdığı kitapları imzalamakla meşguldü. Bizim Ali ise cemaatin ak sakallılarını çoktan bahçede etrafına toplamış onlara bir şeyler söylüyordu. "Sizler bu toprakların has adamları Anadolu'nun gerçek sahiplerisiniz. Sizin gibi insanlara duyduğumuz hasret bizi buralara kadar çekti" diyordu. Anladık ki Ali ihtiyarlar meclisini çoktan kurmuş ve her birinin simasındaki ışığa meftun olmuştu.. Nihayet sohbet halkasına biz de dahil olduk. Mısır'da Abdulfettah Sisi isimli alçağın diğer zulümleri yanında, "gencecik kızları da zindanlara atarak Müslümanlardan intikam aldığını" Söylediğimiz bir cümle ile kendinden geçercesine irkilen ihtiyarın hali yüreklerimize kazındı. Onların nabzı, zulme gark olmuş kardeşleri için atmaya devam ettikçe, bu toprakların bereketli insanları dünyayı kurtaracak sedalarla

küfre meydan okumaya devam edecektir. Aradığımız insanlar içimizde yaşıyor, bunu fark etmek yeter. Onları bilmek bulmak gerekiyor. Onlar bu mümbit toprakların hiç bir zaman solmayacak çınarları. Selametle yaşamak istiyorsak gölgelerine sığınmak şart.

Yolumuz uzun. Her biri ile tek tek vedalaştık. Orada bize ikram edilen üzüm ne ki, heybemiz torbamız yeni gıdalara muhtaçtı. Biz yolculuğumuz boyunca bize yetecek gıdayı çoktan almıştık. Maneviyat hazzı ile donanmak ve tefekkür hazinelerine dalmak sermayemiz olacaktı. Öyle de oldu. Konya'ya vasil olduk. Orada bizim geleceğimiz anı bekleyen bir mübarek insan vardı. 88 Yaşına merdiven dayamış bir adam Mehmet Şendal. Ne oldu nasıl oldu bilmiyorum. Koyu bir sohbetle başlayan konuşmalar esnasında adeta zaman tükendi ve gecenin üçünde noktalandı. Bulduğumuz hazine bizim taşıyamayacağımız cevherlerle doluydu. Her birimiz alabileceğimiz kadarını aldık. Alamadıklarımız orada onda kaldı.

25 Temmuz 2015 Cumartesi

Öğleye doğru gözümüz arkada yanından ayrıldığımız Mehmet Şendal, "En kısa zamanda yine gelin" diyerek bizi uğurladı. Mevlana ziyaretine giderken hepimizin aklında "sinekli dede" hikayesi vardı. Ziyaretimiz kısa sürdü. Çünkü Mevlana'nın hocası Şemsi Tebrizi'ye gidecektik. Orada bizi bekleyenler vardı. Kısa zamanda bir araya geldiğimiz arkadaşlarla başlayan sohbet Alaaddin Camii ile noktalandı. Akşam olmuş ve biz Taşkent istikametine doğru çoktan yönelmiştik. Taşkent'te Dr. Nevzat beyin evinde sabaha kadar süren konuşmalardan aldığımız manevi lezzetin tadı damaklarımızda kaldı.

26 Temmuz 2016 Pazar

Çetmi'ye yöneldik.

Çetmi'de meğersem düğün varmış. Köyümüzün ilk belediye başkanı rahmetli Hasan Çilek'in torunu evleniyormuş. Her tarafta tanıdık hemşerilerimizle karşılaştık. İşimiz aceleydi. Bu arada Ak Parti Antalya Milletvekili Sayın Sena Nur Çelik hanımefendinin de orada olduğunu

Abdullah Çilek'in düğününden bir kare... Çetmi/2015

öğrendik. Belediye başkanımız Sayın Osman Arı'nın misafiriydiler. Kısa bir sohbetten sonra gitmek üzerelemiş, onları uğurladık. Parkta Osman bey ile günümüz meseleleri ile alakalı konuştuk. Taşkent için yaptığı çalışmalar ile alakalı doyurucu bilgiler verdi. Bizler de konuştuk hoş bir sohbet oldu. Kalktık. Bu arada yanımızda bulunan Hacı, elinde bulunan aletlerle sağa sola telefon etti. "Kerim'gil geliyor yolları açın" dedi.

Doğrusu, Çetmiye gelince yerinde duramayan ben, etrafta var olan hemşerilerimle hoşbeş edememenin sancısı ile kıvrandım. Fırsat bulduklarım ile ayak üstü bir iki kelime ile musafaha yapabildim. Misafirlerimize bana "hoş geldiniz" diyen Çavuşların Ahmet'i göstererek işte o, "Konya'da tanıştığınız Hüseyin Alp özel'in babası" dedim. Osman beyle yaptığımız konuşmalar ikindi ezanına kadar sürdü. ...Ve ayrıldık. Ha, bu arada misafirlerimizle yaptığımız sohbet esnasında parkta bulunan Atatürk heykelini gösteren arkadaşına "bir heykelimiz daha var. oda Çanakkale kahramanımız Veli Çavuş, Uçu-

rum Harman denen yerde şurada" dedim.

Günün takviminde; İbrahim Kassar hazretlerinin, "Allah teâlâ, kendisinden başkalarına bağlanarak izzet, şan ve şeref sahibi olmak isteyenleri zelil eder. Herkesin yanında hor ve hakir kılar." sözü yer alıyordu. Bu sözden sadır olan manaya uygun yaşamak, yaşanmaya değer hayatın biricik kuralı olmalıydı. Biraz sonra bu sözün hakikatine vakıf olmanın şaşkınlığını yaşıyacaktık. Yaşadık. Nerdeymişsin Dede Mehemed karısı komşumuz mektebin önünde beliriverdi. Belli ki oda düğüne gelmişti. Ve ta Ödebeleni'ne kadar o hali ile yürüyerek gidecekti. Bana "hoş geldin" derken sarf ettiği sözler bir bir yüreğimize kazındı. Dua ve rahmet dilekleri gözyaşlarıyla ıslandı. Onu misafirlerimizle birlikte arabamıza alarak evinin önüne kadar götürdük. Aldığımız dualar yanında kazandığımız sevgi hiçbir şeye değişilmeyecek kadar değerliydi. Belki biz Antalya'dan yola çıkarken yaşanması gereken bu sahneler için mi sevk edilmiştik bilinmez. Köyümüzü ziyarete gelenler ve

hemşerilerimiz öncelikle buradaki pir'i fanilerle hemhal olmanın yollarını bulmalı aramalı. Onların gönül dünyasına girmeli. Hizmetlerini bu gönüllerin sevgisi ile taçlandırmalı. Yoksa beton yapılar gönül inşa etmeye yetmiyor.

Çetmi'den hareket ediyoruz. Akmunar yaylasına vardık. Orada Nureddin Özel ile olan hatıralarımız var. Yanımdaki arkadaşlar onu tanıyorlar. "Şurası onların damı, burası tarlaları" derken Ahmet Özel abi de oradaymış onunla görüştük. Bize kovandan çıkardığı yepyeni taze sıcak baldan ikram etti. Arkadaşlar, "bir gecede olsa bu dağlarda kalmalıydık" dediler. Bir dahaki sefere inşallah temennisinde bulunarak oradan ayrıldık.

27 Temmuz 2015 Pazartesi saat 03.30 Antalya'dayız. Sabaha az bir zaman var. Gündüz vakti ve önümüzdeki günler topladığımız hasılatı dağıtma zamanları. Dağarcıklarımız bereketle doldu taşı. Bu yolculuk hiçbir zaman bitmez... Taşkent Çetmi fark etmez oralara gönül vermiş insanları buralar her zaman kendine çeker. Ne aradığınızı bilerseniz bulduğunuzun değerini anlarsınız. Bizim aradığımız gönül erleriydi. Onları bulduk. Kaybetmeye niyetimiz de yok. Onlardan birisi Gölümdürüme mekan tutmuş Kerim hocaydı. Onu da ziyaret ettik. Dağlar nasıl yeşilliklerle bezen-dirilmiş onun bahçesinde gördük. Asıl olan onun gönül zenginliği idi bunu anladık.

Uzaktan gelmiştik ama her daim yakınımızda ve bizimle olduğunu bildiğimiz insanlarla var olmak güzel çok çok güzeldi...

KEMAL KARADENİZ

Dün ölü bulunmuş kendi evinde
Kaderi yaşamış Hacının Kemal
Kim bilir ne vardı hayallerinde
Murat alamamış Hacının Kemal

Yüksekalan'dadır ikamet yeri
Köyünden uzakta geçmiş günleri
Harcamış hoyratça çok seneleri
Çok mutlu olmamış Hacının Kemal

İlkokul bitince köyden ayrılır
Gençlik yıllarında bir karar alır
İnsanlardan kaçır, yiter aranır
Haber yollamamış Hacının Kemal

Sonraki yıllarda evlilik yapar
Bir kızı arkadan bir oğlu doğar
Kendi dünyasında sorunlar yaşar
Çözümler aramış Hacının Kemal

Kızı evlenmiştir oğlu evinde
El içine çıkmaz kendi halinde
Hayat devam eder yörüngesinde
İçini açmamış Hacının Kemal

Bazen pişmanlıkta yaşatır kader
İnsanlara hastır mutluluk, keder
Herkes yaşamında bir amaç güder
Bir şeyler aramış Hacının Kemal

NİĞMETULLAH UÇAR
nigmetullahucar@hotmail.com

Hemşeri olmaya değer vererek
Onlardan uzakta kalmamak gerek
Haberdar olmalı sık görüşerek
Bunu anlamamış Hacının Kemal

Allah insanları boy boy yaratmış
Görüşsünler diye iç içe katmış
Hemşerilerdeki farklı bir tatmış
Farkına varmamış Hacının Kemal

Neler yaşamıştır biz bilemeyiz
Bilmeden de bir şey söyleyemeyiz
Hakkımızda yoktur eleştirmeyiz
Koşup çabalamış Hacının Kemal

İnşaat içinde rızık aramış
Uсталık öğrenip fayanslar yapmış
Kendi bildiğince elemiş tartmış
Hep sabit kalmamış Hacının Kemal

Geçen yaz köydeymiş durumu sevmiş
Her sene köyüme gelirim dermiş
O güzellikleri tatmak istemiş
Köyde kalacaktı Hacının Kemal

Düne gidilmiyor yarın gelmemiş
Diyerek bugünden bir karar vermiş
Güzel hülyalara ömrü yetmemiş
Onu tadamamış Hacının Kemal

Cumartesi akşam odasında
Evinde yalnızdır canı daralır
Azrail gelerek canını alır
Karşı koyamamış Hacının Kemal

Akşam on bir gibi hanımı gelir
Nefes almıyordur haber verilir
Ambulans götürür eks olmuş denir
Ömrü tamamlamış Hacının Kemal

Pazar sabahında otopsideydi
Ölümün sebebi kalp kriziydi
Defin yapılacak, hedef çetmiydi
Gurbette kalmamış Hacının Kemal

Akşam köyündedir girer kabrine
Veda edip gitti sevdiklerine
Ulaştı sonunda hayallerine
Uzak kalamamış Hacının Kemal

Allah rahmet etsin diyerek bizler
Cennetten bahçeye dönüşsün makber
Bu fani dünyada yaşanır kader
Anlaşılamamış Hacının Kemal

BİRLİKTE YAŞAMA SORUMLULUĞUMUZ

MEHMET BALCI

Mümin cana yakındır. İnsanlara yakınlık kurmayan ve kendisiyle yakınlık kurulamayan kimsede hayır yoktur. **Hz. Muhammed (SAV)**

insanın tek başına hayat sürmesi mümkün değildir, ve yaratılışına da aykırıdır. İnanmakta şerefleştirdiğimiz İslam, kişiden Allah'a karşı görevlerini yaparken, diğer canlılara ve insanlara karşıda görevlerini yerine getirmesini ister. İnsanın kendi hak ve çıkarlarını düşündüğü gibi diğer canlıların ve beraber yaşadığı insanların da haklarını düşünmesi ve gözetlemesi gerekir. Bu sorumluluk en yakın ailemizden başlamak üzere, komşularımız, iş arkadaşlarımız ve içinde yaşadığımız toplum ve bütün insanlık için yerine getirilmesi gereken hususlardır. Bu bakımdan kimse kendisini toplumdan dışlayamaz ve sorumluluklarından da kaçamaz. Kendisini ibadete vererek bir köşeye çekilip ailesini ve çevresini ihmal eden bazı sahabileri Rasulullah uyarmış, bunlardan biri Osman b. Mazun (r. a): Ey Osman bizde Devamlı ruhbanlık yoktur. Ben sizin için güzel

bir örnek değilmiyim? Ben geceleri biraz uyurum, biraz da namaz kılarım, bazende oruç tutarım, bazen de tutmam, eşimle beraber olurum. Allah tan sakın ey Osman! Eşinin senin üzerinde hakkı var, nefsinin bile sende hakkı var. Şu halde bazen oruç tut, bazen tutma, bazen namaz kıl, bazen uyu'' Buyurmuştur. (Ebu Davud)

Hadisi şeriften de anlaşıldığı gibi, ibadetlerimiz için bile (Devamlı ibadet ederek) sorumluluklarımızın ihmal edilmemesi gerekir. Günümüzde görev ve sorumluluklarını yerine getirmeyen şahıslar yüzünden, aile faciaları neslin bozulması ve benzeri huzursuzluklar yaşanmaktadır.

Her birimizin görev ve sorumluluklarını bilmesi öncelikle kendisine düşen hizmeti yerine getirmesi ve böylece ailenin ve toplumun huzurunu sağlama yükümlülüğü vardır. Yalnız kendisini Düşünen egoist, bencil, şerli, geçimsiz,

uyumsuz, kavgacı insanlar, dinimize göre de en sevimsiz ve kötü insanlardır. Böyle insanların Allah'ın yanında da, insanların yanında da değeri yoktur. Peygamberimiz (sav) bir hadislerinde; insanların en kötüsü şerrinden dolayı insanların çekindiği kimsedir. Muvatta, Ebu Hureyra (ra) ın rivayetine göre de; 'Peygamberimiz (SAV) üç kere vallahi mümin olamaz diye tekrarladığını işittim.' Kim mü'min olamaz ya Rasulallah sorusuna; 'şerrinden komşusu emin olmayan kimsedir.' Buyurdu. Müslimin rivayetinde de; şerrinden komşusu emin olmayan kimse cennete giremez.' Şeklinde varit olmuştur. (Buhari – Müslim)

H. Ayşe validemizden gelen bir rivayette de ; ' yumuşak davranmaktan nasibi verilen kimseye, dünya ve ahiret iyiliklerinden nasibi verilmiştir. Sila-ı rahim güzel ahlak ve iyi komşuluk beldeleri mamur eder ve ömürleri uzatır.' Buyurmuş. (Ahmet b. Hanbel)

Bize her hususda model olan rahmet peygamberi, insanlara hep yumuşak ve güzel davranmış, kendisine kabalık yapanları bile affetmiş, intikamcı olmamıştır. Hangi sınıf ve statüde olursa olsun ünsiyet kurmuş, derdini dinlemiş, yardım elini uzatmıştır.

Peygamber (SAV)' in ümmeti olan bizlere düşen en önemli husus; etrafımızda bulunanlarla ünsiyet kurmak, iyi geçinmek, yumuşak davranmak, yapıcı olmak, güler yüzlü, tatlı sözlü, affedici olmak, intikam duygularıyla hareket etmemektir. Kendimiz için sevdiğimiz şeyi başkaları içinde sevmek ve sevmemediğimiz hususlarda başkaları için de sevmemektir.

Bizler çocukluk yıllarımızda ilkokul öğretmenlerimizden haklı yada haksız sebeplerden dolayı karnımız doyasıya kadar dayak yerdik. Kız oğlan fark etmezdi. "Ha babam, ye babam!" Canın isterse. Milli Eğitim sistemi askeri darbelerin despot katı modelinin bir takli-di-ydi adeta..

Temizlik kurallarını öğretirken bile çocukların sosyal veya maddi durumuna bakılmaksızın durumları teşhir edilirdi. Suçu bir kağıda yazılarak yakasına bir çatal iğneyle iliştilirdi. "Bit'li, yada "sirke'li (yavşak) diye. Bizler bu yazıları heceleyerek okur bu durumda olan çocuklarla dalga geçerdik. Aynı zamanda tokat veya tekmeyi de yerdik...

Yolda veya sokakta öğretmeni gördüğümüz anda 3. adımda başlayan ve onun 3. adımı geçinceye kadar uygun adımla başımızla selam vermek mecburdu. Bunu yapmadığımız takdirde ertesi gün tüm okul öğrencilerinin önüne çıkarılarak teşhir edilir, bol keseden dayak yerdik. Bu işi en akıllımız kimse ona yaptırırlar, tabi önce dayanın tadına ilk akıllımız bakardı.

Yoldan geçen arabaya hazır ol da bekleyip durarak başınla selam vermek gerekti. Vermezsen gören olur da ispiyonlarsa ceza yerdik. O yıllarda köyümüze ayda yılda bir araba gelirdi. Taşkent'li Ali Küçük veya Remzi denilen şoförler her kimse ve nedense çocuklara tükürürlerdi. Çocuklarda özellikle geceleri onlar giderken çingirden yukarı çıkar yoldan geçen arabaları

taşlardı. Onlar da köye geldikleri zaman şikayetçi olurlar. Hayta denilen tembel ve haşarı erkek öğrenciler şiddetli tekme, tokat ve küfürlerle beraber birbirlerini afişe ederek teşhir tahtalarına çıkarılır karınları doyuncaya kadar dayak yerlerdi. Bir o günlerin birde bu günlerin çocuklarına bakın. Öğretmenle arkadaş gibiler. Çok rahat konuşuyorlar. Bunları görünce insanın tekrar öğrenci olası geliyor. Hele hele üniversite hayatını yaşamak isterdim. Ama nasip olmadı. Haydin çocuklar hepiniz üniversiteye...

O dönemin çocukları almış oldukları tekme tokatlı teşhir sistemini bir şekilde atlattılar. Ancak son zamanlara kadar vakfımızdan burs alan gençlerimizi kefilli senetler alarak hem burs veriyor hem de dergimizde teşhir ederek, onlardan adeta intikam alır gibi her toplantıda "senet alalım almayalım, yok geri verelim yok icraya koyalım" dendi. Yıllarca uzayıp giden bu tür tartışmalarla ilerlemiş medeniyetimizin en güzel teşhirlerini uyguladık. Yersen buyur, yemesen verdiğimiz burs'u başınıza kaktmaya devam ederiz mantığı nihayet son buldu.

Vakfımız her zamanki gibi siz değerli hemşerilerimizin katkısıyla hizmetlerine devam edecek bundan eminiz. Ancak, yapılan işlerin kesintisiz devamı için görünür görünmez hatalardan arınmak, vakti zamanında yapılmış iyi niyetli uyarıları dikkate almak ve bize yakışan işleri yapmak şart.

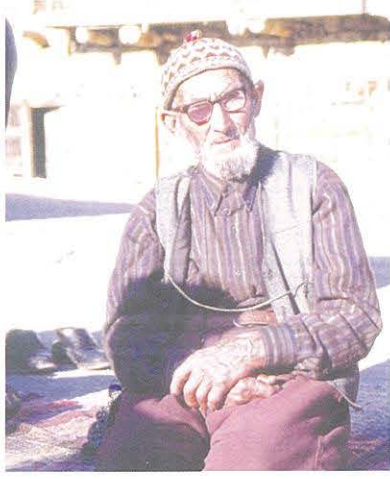
ÇETMİ'DE İLKOKULLU OLMAK

VEYSEL BOZ

Yolda veya sokakta öğretmeni gördüğümüz anda 3. adımda başlayan ve onun 3. adımı geçinceye kadar uygun adımla başımızla selam vermek mecburdu.

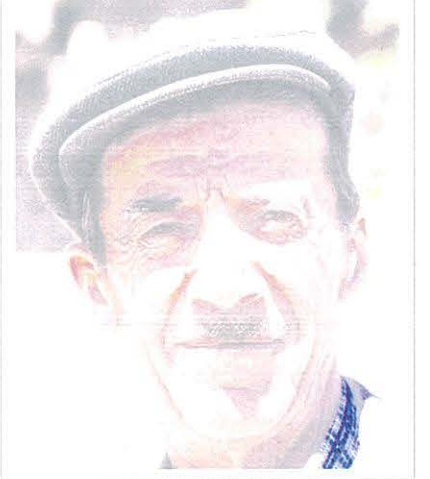
MAZIDEKİ CANLAR

Merhum Yusuf Akbay

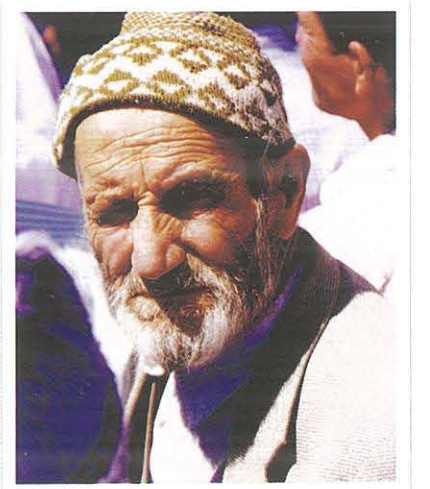
Merhum Molla Mustafa

Merhum Yusuf Bakdemir

Merhum Hasan Ertek

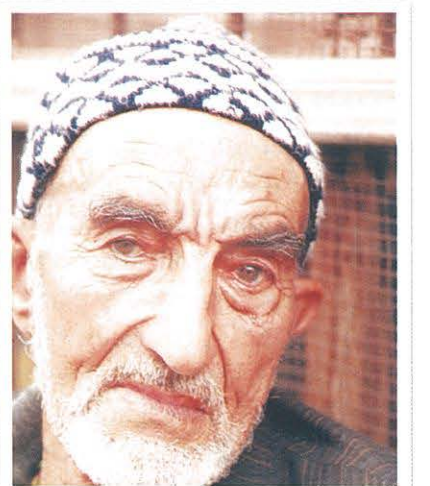
Merhum Hasan Yerlikaya

Merhum Cemal Yazıcı

Merhum Baki Kılıçarslan

Merhum İmam Abdullah Solmaz

OSMANLI ARŞİVİNDE ÇETMİ

(1903 YILINA AİT ARAZI MESELESİ İLE İLGİLİ BİR BELGENİN
ORJİNAL METİN VE TRANSKRİPSİYONU)

Osmanlı Arşivi Dâhiliye Nezareti Tesrî-i Muame-lat ve Islahat Komisyonu evrakları arasında yer alan ve DH. TMİK. M., Dosya No: 154, Gömlek Sıra No: 13 şeklinde kayıtlı olan bir belgeye göre 1903 yılında Çetmi ve Bolay karyeleri ile Bahşiş aşireti arasında bir arazi meselesi meydana gelmiş ve bu durum ciddi bir sorun halini almıştır. Aşağıdaki belgeler Çetmi ve Bolay karyeleri ile Bahşiş aşireti arasındaki sorunun çözümü babında bir takım çalışmalar hakkındadır. Belgelerin devamı tespit edilemediği için bu meselenin nasıl halledildiği hususunda herhangi bir fikrimiz yoktur. İleriki dönemlerde arşiv çalışmaları esnasında bu meseleye dair birtakım belgelere rastlanmaması halinde devam mahiyetinde dergimiz aracılığıyla paylaşılacaktır.

Telgrafname

Geldiği Mahall: Adana
Mürselü'n-ileyh Mahall:
Dersaadet
Numara: 10388
Tarih: Rumi 19 Ağustos
1319 [Hicrî 8 Cemaziyelahir
1321/ Miladi 1 Eylül 1903]

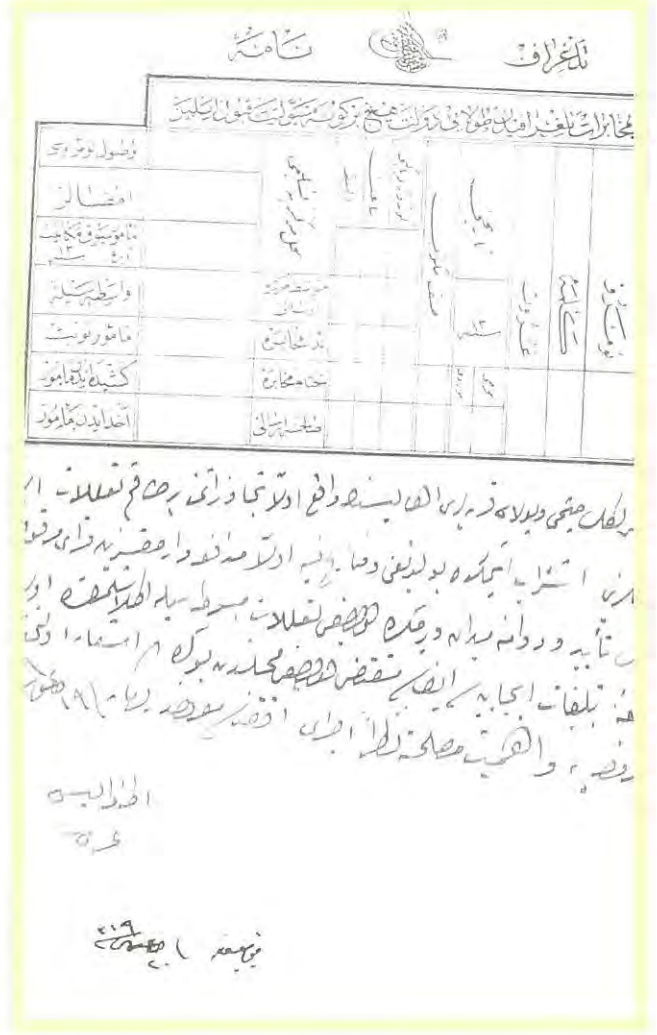
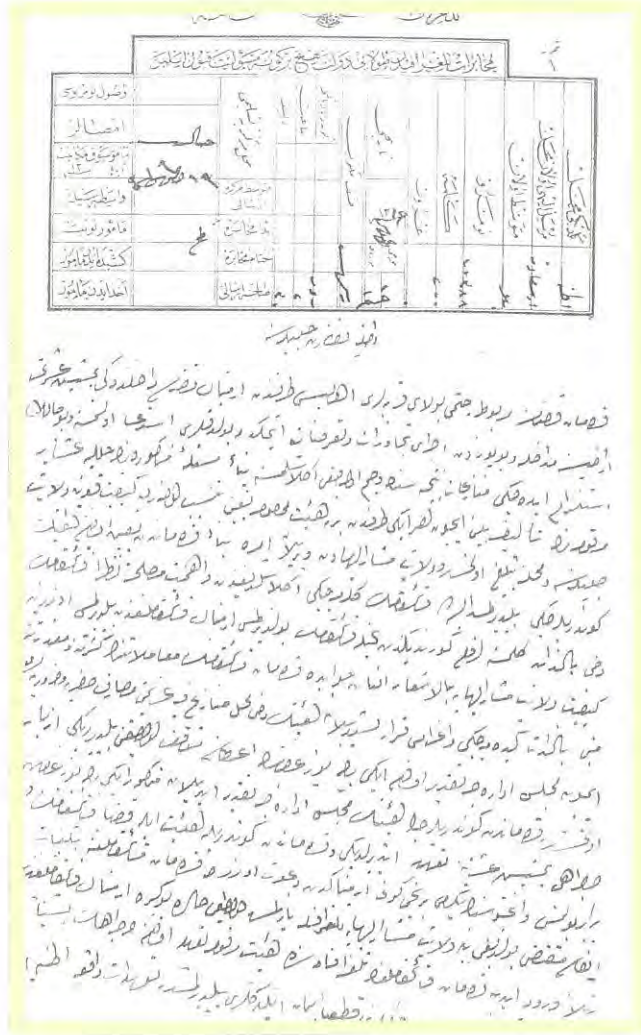
Dâhiliye Nezaret-i Celilesine

Karaman kazasına merbût Çetmi ve Bolay karyeleri ahalisi tarafından Ermenek kazası dâhilindeki Bahşiş aşireti arazisine müdâhale ve bu yüzden icrâ-yı tecâvüzât ve taarruzât etmekte buldukları istid'â olunmasına ve bu hâlin istilzâm edeceği münâzaat netîcesinin ve cem' olacağı anlaşılmasına binaen mes'ele-i mezkûrenin halliyle aşair-i merkûmenin te'lîf-i beyni için her iki taraftan birer heyet-i mahsûsa tayini tensîb olunarak keyfiyet Konya vilayet-i celîlesine ve mahalli-ne tebliğ olunmuş ve vilayet-i müşarunileyhadan verilen emre binâen Karaman'dan ta'yîn olunan heyetin gönderileceği bildirilmiş ise de kaymakamın gelemeyeceği anlaşıldığından ve ehemmiyet-i maslahata nazaran kaymakamın dahi bizzat gelmesine lüzûm görüldüğünden bahisle kaymakamın bulundurulması Ermenek kaymakamlığından bildirilmesi üzerine keyfiyet vilayet-i müşarunileyhaya bi'l-iş'âr alınan cevapta Karaman kaymakamının muâmelâtının kesretine ve mazeretine mebni bizzat gidemeyeceği ve igrâmı kararlaştırılan heyetin dahi mahal-i münâza'un fih azimeti mesârif-i saferiye ve zarûriyeleri için meclis-i idârece takdîr olunan

HASAN ALİ
POLAT

polathasanali@hotmail.com

iki bin yüz kuruşun i'tâsına mütevakıf olunacağını bildirdiği izbâr olunmasına Karaman'dan gönderilecek heyetin meclis-i idârece takdîr edilen mezkûr iki bin yüz kuruş harcırâhı Bahşiş aşiretine taahhût ettirildiği ve Karaman'dan gönderilen heyet ile kaza kaymakamının beraber bulunması ağustosun yirmi birinci günü Ermenek'ten davet üzere Karaman kaymakamlığına tebligat ifâsı muktezî bulunduğu yine vilayet-i müşarunileyhaya telgrafla yazılmış olduğu halde bu kere Ermenek kaymakamlığından zeylen vürud eden Karaman kaymakamlığının telgrafnâmesinde heyet-i merkûme taahhût olunan harcırâhın peşinen tesviye olunmadıkça azimet edemeyeceklerini katiyyen beyân eyledikleri bildirilmiştir.

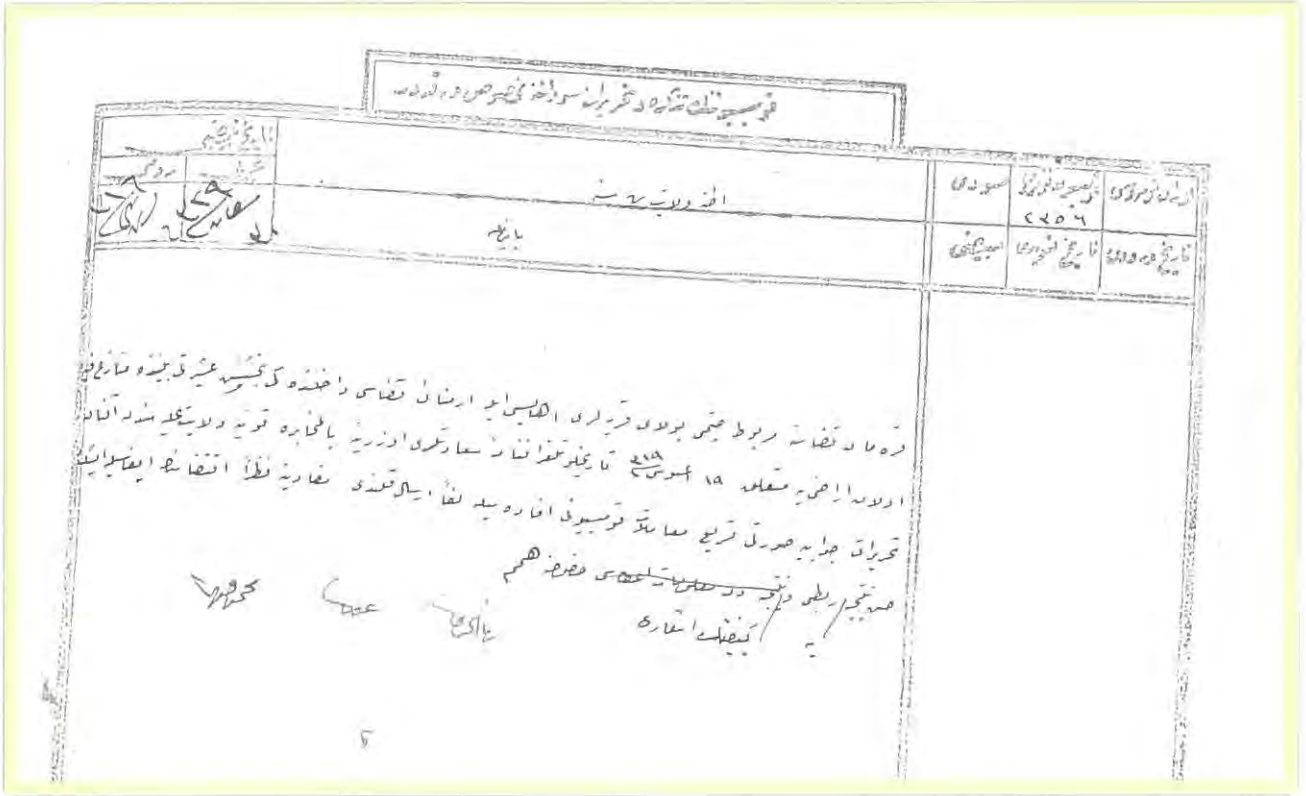
Taahhüdât-ı vâkia Adana'ya gösterilen emniyetsizliğin Çetmi ve Bolay karyeleri ahalisinin vâkî' olan tecavüzâtını bir takım taallülât ile unutturmak ve fikrini (...?) etmekte bulunduğu ve münâza'un fih olan müdâfaa ve (...?) kurrâ-yı merkûm beynindeki husûmetin te'yid ve devamına meydan vermekte olduğu taallülât-ı mebsûtasıyla anlaşılmakta olan Karaman kaymakamlığına tebligat-ı icâbiyesi ifâsı muktezî olduğu mahalden bu kere de iş'âr olunmakla tafsîlât-ı ma'rûzaya ve ehemmiyet-i maslahata nazaran icrâ-yı iktizâsı ma'rûzdur. 19 Ağustos 1319, **Adana Valisi**

Konya Vilayet-i Aliyyesine

Tarih: Hicri 4 Recep 1321
[Rumi 13 Eylül 1319, Miladi 26

Eylül 1903]

Karaman kazasına merbût Çetmi Bolay karyeleri ahali-si tarafından Ermenek kazası dâhilindeki Bahşiş aşireti arazisine vukubulmakta olan müdâhalât ve taarruzâtın ref'i zımnında ittihâz-ı tedâbir ile te'lîf-i beyin için her iki tarafın birer heyet ta'yîni tensîb olunarak Karaman'dan gelmesi mukarrer bulunan heyetin masârif-i seferiye ve zaruriyeleri olmak üzere vilayet-i aliyyelerin meclis-i idâresince takdîr edilen iki bin yüz kuruşun i'tâsını da aşiret-i mezkûre taahhût ettiği ve bu husûsta tevârih-i muhtelifede iş'ârât ve te'kidât vukubulduğu halde âhiren Karaman kaymakamlığından Ermenek kaymakamlığına çekilen telgrafnâmede aşiret-i mezkûrenin taahhût

âli-i nezâretpenâhilerine keşide olunan telgraf sûretinin lefiyle şerefvârid olan 13 Eylül 1319 tarihli ve yüz doksan iki numaralı tahrîrât-i aliyye-i âsifânelerinde icâb-ı hâlin sûrat-i ifa ve inbâsı emr ve iş'âr buyurulmuştur. Bu husûs hakkında vilayet müşarunileyhaden mukaddemen vukubulan iş'âr üzerine Karaman'dan bir heyetin i'zâmı kararlaştırıldığı ve heyet-i merkûmenin azimeti masârif-i seferiye ve zaruriyeler için iki bin yüz kuruş i'tâsına mütevakfı idiği cevâben vilayet müşarunileyhaya yazılmışdı Karaman kaymakamlığından Ermenek kaymakamlığına dahi ol baptaki telgrafına cevâb olarak yalnız gidecek memurların ücretlerini peşin talep eylediklerinin yazıldığı ve âhiren başka güne muhâbere sebk etmediği bu kere de bi'l-muhâbere anlaşılmıştır. Tarafeyn beynindeki nizâ' ve ihtilâfın sûrat-i tesviye ve te'lifi vilayet müşarunileyhaca olduğu kadar bi't-

tabi buraca da mültezim olup işin uzamasıyla tecâvüzât ve taarruzâtın vukû' ve devamı asla tecvîz olunmaz ise de gönderilecek memurlar mahall-i nizâ'ın mesâfe-i bâidesine ve yolun menâatine ve esâsen verilecek ücreti yol masrafı mukâbili olmasına binâen def'aten peşin olarak tesviye eyledikçe azimette mağdûr olduklarını der-meyân etmiş olup kendileri umûr-ı mezkûre ile re'sen vazifedâr olmadıkları cihetle cebren gönderilemeyecekleri derkâr bulunmuş ve ba-husûs mademki bu ücret taht-ı taahhûde alınmıştır memurların azimetinden evvel veya daha sonra istihsâli emrinde bir fark olmayıp şakk-ı evvel temîn-i maksada hâdim olduğuna mebni onun tercîhi lâzımeden iken mezkûr Ermenek kazasınca bu sûretin adem-i icrâsı bilakis te'hîrâta orasının sebebiyet verdiğini ta'yîne kâfi görülmüş ve paranın peşin istenilmesinden taarruzâtı unutturmak gibi

bir maksad mülâhaza edilmesi gayr-i mevcût olduğu gibi böyle bir maksada sebep dahi anlaşılamamış ve vilayet müşarunileyhanın mezkûr telgrafnâmesinde kaymakam-ı kazanın bizzat gitmemesi de işe atf-ı ehemmiyet olunmadığına delil tutulmakta ise de mumaileyhin bu baptaki mazereti umur-ı kazanın infikâkına adem-i müsâadesi noktasından olup filhakika muhâcirin iskânı ve şimendüfer hattının temdîdi gibi mesâil dolayısıyla mazeret-i vakıası acizlerince de malûm bulunmuş olmakla maslahatın tesri'-i tesviyesini temînen ma'ruz ücretin peşin olarak istifâsıyla irsâli hakkında mezkûr Ermenek kaymakamlığına teblîği zımında icâb-ı hâlin vilayet müşarunileyhaya emr ve iş'ârı merhûn irâde-i celile-i nezaretpenahileridir. Ol bapta emr ü ferman hazret-i menlehülemrindir.

Tarih: Rumi, 2 Teşrin-i Evvel 1319 [Hicri 23 Recep 1321 Miladi 15 Ekim 1903] Konya valisi

Yaz Kursuna katılan çocuklarımızın spor aktiviteleri... Çetmi/2015

YAKUP YERLİKAYA

yerlikayayakup@hotmail.com

ÇETMİ'DE BİR YAZ KURSU VAR

Selamünaleyküm (Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun)

Çok değerli hemşehrilerim, Asr-ı Saadet döneminden gelen ilim terbiyesi 19. YY. a kadar Osmanlı medrese usulünde devam ederken, günümüzde Diyanet işleri başkanlığı bünyesinde belki eskiler kadar verimli olmasa da bizler bunu Çetmi'de yaşıyor ve gurbetçi hemşehrilerimizin de katkılarıyla daha verimli hale getirmeye çalışıyoruz. Zira Sevgili peygamberimiz (s.a.v) **"Sizin en hayırlınız Kuran'ı öğrenen ve öğreteninizdir"** hadisi şerifi ışığı altında mini minnacık yavrularımızı Kuran'ı Kerimin eşsiz tadı ile buluşturuyoruz.

Yine Efendimiz(s.a.v) bu-

yurdular ki "**üç kişi vardır amel defteri kapanmaz;**

Bunlar yol su çeşme v.s yaptırın, kitap yazan ve üçüncüsü de, hayırlı evlat yetiştirenlerdir" Bizim hemşehrilerimiz buna müteakip hayırlı evlat yetiştirme hususunda gerekli hassasiyeti göstermiş ve büyük küçük her yerden evlatlarımız kurs bitimine kadar kurslarımıza devam etmiştir.

Değerli kardeşlerim, dikkat ederseniz bir değişim var Çetminin çocuklarında, yaz kuran kursları sayesinde yollarda sokaklarda, sizlere tatlı bir şekilde Allahın selamını veren, hal hatır soran, büyüklerine yardımcı olan bir nesil yetiştirilmektedir. Hizmet konusunda halkımızın yardımseverliğinin yanında ço-

cuklarımız da ön plana çıkar oldu gerek düğünlerde gerek seyret yemeklerinde kuran kursu talebelerinin hizmet ettiklerini görüyoruz.

Değerli hemşehrilerim Yaz kuran kurslarının bir güzel tarafı da Çetmi'de oturan çocuklarımız ile gurbetten gelen, gerek Fransa gerek Belçika, gerekse yurt içi Bursa, Antalya İzmir den gelen çocuklarımız birbirleriyle tanışma ve kaynaşma fırsatı buluyor. Her ne kadar ilk günler birbirlerine soğuk olan aynı köyün çocukları gün bitmeden kurslar sayesinde kaynaşıyorlar. Aynı köyün çocuklarının birbirlerine yabancı olması kabul edilir bir durum olmazken yaz kuran kursları bu durumu frenliyor.

Yakup Hocanın rahle-i tedrisindeki öğrencilerden bir grup... Çetmi/2015

Mevcut sistemde sabahdan öğleye kadar sadece dini ders üzerine programlanan kurslar Çetmide dersin yanında çeşitli aktiviteleri de barındırıyor. İftar programları, halı saha, yüzme aktivitelerle keyifli hale gelen kurs, teravih ve ders aralarındaki ikramlarla neşeli bir ortam oluşturuyor. Diğer yandan başarılı öğrencilere de ödülleri verilmesi çocukların kurslara devamlılığını sağlıyor. Değerli kardeşlerim çocuklar ve cami için yapacağınız her hayır bu çocukların lehine sonuçlanıyor. Yapacağınız her hayır bir çocuğun kursa devam etmesine ve sizlerin sayesinde camileri sevmesine vesile olacaktır.

Toplumumuzda nesilden nesile bir bozulma mevcut. Öyle ki Ülkemizde dede camiye giderken oğlu cumadan cumaya gidiyor. Hemen toruna baktığımız zaman cami ile hiç alakası olmamış maalesef. Bozulan bu nesile karşı Çetmi'de Allaha şükür bir değişiklik yok. Değer-

li kardeşlerim halk nasıl olursa cami görevlileri de öyle olur, sizler çocuklarınızla ilgilenirseniz aile terbiyesinin yanında camilere gelirken çocuklarınızı da elinden tutar getirirseniz Cami görevlilerine düşen görev de o çocukların dini terbiyesini vermektir. İlgilenirseniz ilgileniriz camiye getirirseniz çocuğun varlığından haberdar oluruz

Çocukların İslam'ı ve camiye sevmesi bu konuda başta baba anaya sonra cemaate düşer. Tabiri caizse utana sıkıla kırk yılda bir camiye gelen çocuk ilerleyen zamanlarda camiye alışıyor ve çocuk olmasının gereği camide huzursuzluk diye tabir edilen ama huzur kaynağı sesler çıkarmaya başlıyor bu da cemaatin tepkisine yol açıyor ve cemaatin çocuklara bağırması gibi hoş olmayan bir davranış meydana geliyor. Evet, hepimizin istediği sessiz bir şekilde ibadet etmek ama bugün bağırmanın çocuk, yarın büyüdüğünde İslam'ı ve cami gele-

neğini sevmeyse bunun vebali siz değerli cemaatin ve benim üzerime olacaktır.

Bu konu ile alakalı örnekler verelim, Nitekim Âlemlerin efendisi hutbe esnasında torunu Hüseyin, camiye girer ve peygamberimiz Hüseyin'i kucağına alır hutbesine öyle devam eder. Namaz kılan peygamberimizin üzerine torunu Hasan çıkar ve af buyurun bevl eder demem o ki Peygamberimiz çocuklara karşı bu kadar hassasken bizlerin camiden çocukları kovması onlara bağırması ne derece doğru bir hareket eder. Klişeleşmiş düşünceler "**efendim çocuğun camide işi yok, camide sessiz olunur, gülünmez**" gibi lafları bir tarafa bırakıp kolaylaştırılmış din olan İslam'ı daha doğru anlama yoluna gidelim. Değerli hemşehrilerim bizler Çetmiyi seviyor ve geleceğimiz olan çocuklarımıza da değer veriyoruz. Diğer sayılarda görüşmek üzere Allaha emanet olunuz.

EMİNE AKBAY

NIĞMETULLAH UÇAR

nigmetullahucar@hotmail.com

Ecel gelmeyince çıkmıyormuş can
İspat ediyordu Emine Akbay
Vade yettiğinde, dolunca zaman
Çekip gidiyordu Emine Akbay

Bugün vefat edip girdi kabrine
Kavuştu orada sevdiklerine
Baktığımız zaman çektiklerine
Ölüm bekliyordu Emine Akbay

Baki Ulutaş'ın kızı olurdu
Annesi Çakıcı onu doğurdu
Köyde İsmet diye biliniyordu
Hiç dert etmiyordu Emine Akbay

Ayşe Karaduman ablası olur
Fadime Kılışlı kalpte tutulur
İki kardeşiyle huzuru bulur
Candan seviyordu Emine Akbay

Güssünün Alınıun eşi olurdu
Hayatı boyunca didinip durdu
Çok çileler çekti hayaller kurdu
Gün geçiriyordu Emine Akbay

Yaşarken dünyada huzur aradı
Çok şeyler yaşadı mutlu olmadı
Sabretti dayandı bazen ağladı
Göğüs geriyordu Emine Akbay

Dört evladı vardı ikisi kızdı
Biri genç yaşında canına kıydı
Kader kurbanıydı bahtı karaydı
Ona ağlıyordu Emine Akbay

Eşi usta idi taş duvar yaptı
Evlere, pınara imzalar attı
Kahve çalıştırdı çay kahve sattı
Ona bakıyordu Emine Akbay

Kocası ölünce iyi anlaştı
Kumasıyla aynı evi paylaşır
Hep iyi niyetle gezer dolaşır
Dua ediyordu Emine Akbay

Derdini demedi her gördüğüne
Kederleri attı kendi gönlüne
Hiç belli etmedi sevdiklerine
Hüznü gizliyordu Emine Akbay

Oğlu Mehmet Ali Antalya'dadır
Küçük oğlu Baki Manavgat'tadır
Kızı Fatma, Baki Kılışlıdadır
Evlat özliyordu Emine Akbay

Seksen küsür sene gayret gösterdi
Mücadele etti bir uğraş verdi
Huzurlu yaşamak gülmek isterdi
Bunu özlüyordu Emine Akbay

Köyde hastalanır Konya'ya gider
Felç olduğu için komaya girer
Doktor kontrol eder yoğun bakım der
Yatırılıyordu Emine Akbay

Çocuklar götürüp bakmak istiyor
Doktorlar imkansız vermeyiz diyor
Bu yüzden konya'da bekletiliyor
Cevap vermiyordu Emine Akbay

Otuz gün ağızdan nefes verildi
Sonra boğazından alsın denildi
Dört gün bu şekilde devam edildi
Tepki veriyordu Emine Akbay

Bedeni dayanıp direnç gösterir
Otuz dört gün sonra ruhunu verir
Bir cuma gününde yeri makberdir
Kabre giriyordu Emine Akbay

Çektiği çileler keffaaret olsun
Yattığı mekanı nur ile dolsun
Kabrinde genişlik, ferahlık bulsun
Bunu istiyordu Emine Akbay

AHDE VEFA

MERHUM REFİK DİKİCİ

İbrahim TIKIR

Genç akademisyen arkadaşımızın araştırmasında Çetmi nüfusunun 1830'lu yıllarda yaklaşık 470 civarında olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. Bu çalışmalarından dolayı Sn. Hasan Ali Polat kardeşime teşekkürlerimi bildiririm. Burada en önemli husus o yıllarda Çetmili (Çepni) gençlerin yüzde on gibi bir kısmının ilim talebesi olması ki bu Çetmililerin kültürlü insanlar olduğunu gösteriyor.

Cumhuriyet sonrası okullaşmada yine Çetmi çok iyi bir örnek oluyor. 1930'lu yılların başlarında Çetmi okula kavuşuyor öğretmenini Kecimenli Ali Efendi iyi bir iz bırakıyor; fakat Çetmili gençlerde 1830'lu yıllarda eğitime verdikleri önemi 1830'lu yıllardan ta ki 1960'lı yıllara kadar pek göremiyoruz. 1964 yılında Taşkent Orta okuluna müdür olarak idealist genç bir öğretmen tayin oluyor. Taşkent ve köylerini çok iyi bilen kendini eğitime adan bu değerli insan Taşkentin köklü ailelerinden Sn. Refik Dikici Bey göreve başladığı zaman çevre köylerin çocukları-

Taşkent'e çevre beldelerden gelen öğrencilere en büyük desteği verenlerden birisi de Sayın İsa Soydaş Beyefendi'dir

nın okuması için Taşkent Orta Okulunda bir yatılı pansiyonun olması gerekli olduğuna karar veriyor, o zamanki Taşkentli iş adamları ile görüşüyor neticede onların katkılarıyla pansiyon açılıyor. Değerli idareci, öğretmen, eğitimci Refik Dikici bey köyleri tek tek gezerek halkla görüşerek çocuklarını okula göndermelerini istiyor, Çetmi'den 1964 yılında Taşkent ortaokuluna giden ilk öğrenciler: Mehmet Emin Bak-

demir, Nurettin Özel, İsa Koç, Şükrü Karaca, Hikmet Balcı, Veli Yazıcı ve İbrahim Tıkır'dır.

Orta Okula gittiğimiz zaman köyde yetişen ne varsa (yağ, pekmez, patates, soğan, nohut, fasulye, bulgur v.s.) belirli bir miktarda onları götürürdük, yakacağımız odun dahi köyden eşek ve katırlarla getirilirdi, öğrenci velisine en ucuz öğrenci okutma yöntemi böyleydi.

Okul müdürümüz Refik Bey bizlerin aynı zamanda velisi idi,

Çetmi'nin gelmiş geçmiş en iyi demirci ustalarından olan merhum Mehmet Şaşmaz (Katip) ileri görüşlü, mugallit ve babacan bir insandı. Mehmet Şaşmaz oğulları ile...

Taşkentli sınıf arkadaşlarımızdan Refik beyin akrabaları vardı fakat bizleri onlardan daha çok severdi. Hem öğretmen, hem veli hem de idareci olmanın sorumluluğundan köylerden gelen öğrencilere kol kanat gererdi. Bu arada o günkü öğretmenlerimizden iz bırakan Sn. Filiz Meltem, Sn. Şükran Altınoluk, Sn. Mehmet Emin Özaydın, Sn. İsmail Müştak Korulu ve Sn. Halil Kuzey Uçar bu elleri öpülesi öğretmenlerimizi yâd etmekten geçemem. O zamanlar Konya'da iki lise (Konya Gazi ve Karatay) vardı. İlçelerde yalnız Akşehir, Ereğli ve Karamanda lise vardı. Konya (Gazi) Lisesi öğrencilerinden İftihara geçen öğrenciler içinde Taşkent Orta Okulu mezunu öğrencileri ilk sıralarda idi, o gün Taşkent Orta Okulundan mezun olan öğrencilerin üniversiteye gitme oranı yüzde atmışlarda idi. Bizler parasız yatılı öğrenci olarak gittiğimiz okulların en çalışkan öğrencileri olduğumuz ortaokuldaki aldığımız köklü eğitimin sayesinde olduğunu hiçbir zaman unutmadık.

Orta Okuldan sonra öğret-

menim, velim Sn. Refik beyle zaman zaman görüşürdüm. Konya Sanat Enstitüsü de okuyan Çetmili arkadaşların velisi olarak bir gün veli toplantısına gitmiştim okulda hocam ile karşılaştım beni diğer öğretmen arkadaşlarıyla tanıştırdıktan sonra öğrenci velisi olarak okulda görmekten çok memnun olduğunu söyledi ki o anlar hala gözümün önünden gitmiyor.

05 Temmuz 2015 günü Çetmililer Eğt. Yard. Vakfı Vakfı başkanımız Sn. Abdurrahman Önder Sn. Enver Özel ve Sn. Hüseyin Alp Özel ile Konya da bazı ziyaretler yaparken Sayın Hocamızın rahatsız olduğunu öğrendik. Hep birlikte Oğlu Sn. Hakan Dikici Bey ile hocamızın evine ziyarete gittik. Hocamız bu durumdan çok memnun oldular 1964 yılının yaz mevsiminde Çetmi'ye çocuklarınızı okutun diye geldikleri zaman halkla geçen konuları o günkü gibi hatırlayarak hele bir taneisini anlattı ki ders alınmaması mümkün değil, Allah rahmet eylesin Mehmet Şaşmaz (Muhittinin Katip) amca öyle bir hikaye anlatır ki; hocam bu

çocukları okula gönderin diyorsun; zamanında adamın biri çocuğunu okutmak için elde avuçta ne varsa satmış evin damının pardılarını bile satmış ve oralara sığırların b....si sıvamış çocuk okulu bırakıp geldiği zaman sırtüstü yatmış ki damın ağaçları arasında sığırların b....sini görünce babasına onların ne olduğunu sormuş, babası ne olduklarını söyleyince iyide öküzler oraya nasıl yaptılar diye babasına gülmüş. Bizim çocuklarda öyle olmasın hocam diye anlatan Mehmet Şaşmaz amca 51 yıl sonra daha dün gibi hatırlayan hocam dedi ki; çocuklar sizler hem beni hem ailelerinizi hem de kendinizi mahcup etmeyiniz sizlere teşekkür ederim. 21-22-23 Ağustos günlerinde yapılacak olan Çetmililer Gününe şeref misafiri olarak davet etmiş, memnuniyetle kabul etmişti.

16 Temmuz 2015 Ramazan bayramı arifesi günü değerli hocamız Sn. Refik Dikici vefat etti. Ruhu şad olsun Allah rahmet eylesin, ailesine ve sevenlerine baş sağlığı dilerim. Hocam rahat uyu.

GENÇ OLMAK

Ramazan **YERLİKAYA**

yerlikaya1993@gmail.com

Ülkeyi savaşa
ve yaşanan
sıkıntılara karşı
kurtarabilecek, İslam'ın
koruyuculuğunu
yapabilecek ve
Allah'ın nurunu
tamamlayabilecek olan
o kuşkusuz yine o genç
olacaktır.

Selamualeyküm ve rahmetullah (Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun)

Genç olmak, Asr-ı Saadet ile genç olmak. Ashab-ı kiram ile birlikte genç olmak. 21.yüzyılın dalaletine, sapıklıklarına aldırış etmeyen bir genç olmak.

Her şeyin zirvede temsil edildiği bir zaman ki Allah'ın unutulduğu, Allah'a şükrün olmadığı ve yapılan günahlara karşı Allah'tan özür dilemeye, tövbe etmeye tenezzül bile edilmeyen bir dönemde, yapılan günahlara karşı, cehennemde yanmayı kabullenmiş bir topluluğun içinde Asr-ı saadet ile genç olmak. Öyle genç ki Rabbine hamd etmiş, Rabbine karşı şükrü borç bilmiş, hayatının en güzel zamanında, şeytanın en çok uğraştığı bir zamanda ve dünya telaşının en yüksek olduğu bir zamanda Rabbini hatırlamış bir gençlik.

Genç olmak, Allah'ın verdiği 24 saattin sadece 1 saatini rabbine karşı secde etmesidir. Ve rabbine bu itaati borç bilmiş bir gençliktir, Rabbi namaza çağırdığı zaman telaşının içinde rabbinin sesini duymasıştır. Günlük yaşamını namaza uyarlamasıdır bu gençlik. Bu gençlik, siyahın içinde beyazın belirlediği gibi yaşlıların, pürüzlenmiş yüzlerin içinde belirmesidir. Yapacak bir işi kalmamış takati kesilmiş emekli olmuş yaşlıların

namaza gelmesinden farklıdır bir gencin namaza gelmesi. Uyku-sunun en tatlı olduğu sabah namazı vaktinde uykusundan feragat ederek ezan sesini, Rabbinin çağrısını duymasıştır ve Rabbinin rızasını kazanmak için akranlarının (güzellik uykusu tabiriyle) yat-tıkları bir vakitte başını secdeye götürmesidir. Gücünün kuvveti-nin dorukta olduğu vakit Allah'ın büyüklüğünü, gücünü bilip başını secdeye götürmesidir bu gençlik. Kılmış olduğu namazda okuduğu kuran ayetleri sayesinde dışarı-da yürüyen Kuran olmasıdır bu gençlik. Tam teslimiyet ile ak-ranlarının uğraştığı işlerle uğraş-mayandır. "İşittik ve İtaat ettik" diyen bir gençliktir.

Genç olmak, Önce Ahlak ve Maneviyat anlayışını düstur et-mektir.

Her şey ahlaktan başlar. Ah-lak da Allah'a ulaşmak ile doğru orantılıdır. Kişi Allah'a ulaşmak için attığı ilk adımı onun kötü olan bi davranışını siler, ikinci adım at-tığı zaman da bir kötü davranışı daha silinir. "Namaz sizi kötülük-lerden alıkoyar" Hadis-i şerifi için atmıştır ilk adımı. "Bana bir adım gelene ben iki adım atarım bana yürüyerek gelene ben koşarak gelirim" diyen rabbine ilk adımı atmıştır bu gençlik. Allah'ın bir ayetini ya da efendimiz s.a.v. in bir sözünü düstur eden, ona sıkı

sıkıya bağlanan genç, karanlıktan aydınlığa çıkmak için ilk ışığı yakmıştır. Bağlandığı tek bir hadis onun hidayeti açısından ilk adım olacaktır ve bu gençlik karanlıkta bocalamadan efendimizin izinde O'nun göstermiş olduğu yolda yürüyecektir. Maneviyat; kişinin atmış olduğu adımdan sonraki ikinci aşamadır. Maneviyata bürünen genç, önceden giydiği kıyafetleri kendisine yakıştırılmaz olacaktır. Önceden yaptığı boş muhabbetleri artık yapmayacaktır, maneviyatlı genç kılmış olduğu namazın ve rabbine kavuşmanın tadını iliklerine kadar hissetmiş olacaktır. Yaptığı ibadetler ona yorgunluk, üşengeçlik vermeyecektir artık. Bilakis nafile ibadetleri de yemeğinin üstüne tatlı gibi gelecektir ve nefsinin kötü alışkanlıklarına aldırış etmeyecektir. Misalen facebook'a fotoğrafını koyan bir bayan ahlaksız değildir; ancak bu bayanın maneviyatında bir eksiklik vardır. Ahlak ile maneviyat arasındaki ilişki de bu şekildedir.

Genç olmak, bataklığın içinde olan üniversitede, ders halindeyken içinde en ufak bir utanma hissi duymadan namaz için izin alıp çıkabilmektir. Yine öyle bir gençlik ki "Mü'min erkeklere söyle gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar, iffetlerini korusunlar" Ayetine karşı işittik itaat ettik. Ey

rabbim diyerek yanına bayanın oturmasına izin vermemesidir bu gençlik, Kendisinin doğru bildiği şeylere karşı insanlar ayıplar, kınar ya da güler düşüncesi oluşmadan doğru bildiği şeyi yapmasıdır. Çünkü genç sahabeler gibi sırtını Rabbine dayamıştır artık. Asr-ı Saadet gençliği; Hz. Ali'nin, Hz. Zeyd Bin Sabit'in temsilcileridir. Sokakta, çarşıda yürüyüşüyle, başını öne eğerek iffetle yürüyen bir gençlik, davranışlarıyla dinin temsilcisidir.

Şüphesiz bu gence insan her şeyini emanet edebilir. Güvenilir insan olması, Muhammed-ül Emin'in kardeşleri olmasından ileri gelmektedir.

Asr-ı Saadet ile genç bayan olmak güzelliğini gizleyebilmektir, Eşinden (helalinden) başkasına bedenini açmamaktır. Evlenene kadar sosyal! "Lakin sosyal olmayan ortamlarda" ispatlamaya çalışmaz bir gençlik olmaktadır.

"Kim bir kavme benzemeye çalışırsa o ondandır" Hadis-i şerifine karşı ısrarla Düşük bel pantolon giyen, saçını sakalını benzemeye çalıştığı kişilere göre yapan, yılbaşı kutlayan gençlere karşı Asr-ı Saadet gençliği ile gidilecektir gaza ve cihada. Ülkeyi savaşa ve yaşanan sıkıntılara karşı kurtarabilecek, İslam'ın koruyuculuğunu yapabilecek ve Allahın nurunu tamamlayabilecek olan o kuşku-

suz yine o genç olacaktır. Evet, o sokakta iffetle başını öne eğen genç, başını kaldıracak ve diyecek ki "Bir elime Ay'ı, bir elime güneşi verseniz ben davamdan vazgeçmem" hadisini okuyup davasına devam edebilen olacaktır bu gençlik.

Ve ben inanıyorum ki efendimizin Mekke'nin fethinde kol kola girip tekbirler eşliğinde yürüyerek müşriklere, güçlerini gösterdiği gibi bizler de tıpkı Malazgirt de Çanakkale de ve

Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi onları korkutacağımız zamanlar yakındır, Kol kola girip Allahın nurunu tamamlamak üzere beraber mücadele edeceğimiz ve Gazze'yi, masum çocukları, kadınları vuran katil İsrail'i, Müslüman ülkelere "medeniyeti getireceğiz" diyerek yıllarca Müslümanları sömüren ve bu ülkelerde katliamlar yapan Avrupa Birliği'ne

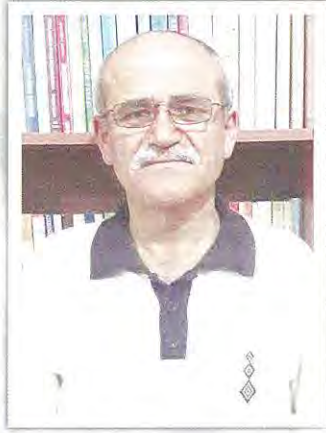
ve NATO ya hesap soracağımız günler yakındır. Mekke'nin ve Kudüs'ün fethinden sonra Roma'yı da fethedeceğimiz günler yakındır.

İnanan bir gençlik gelecek ve hakkı hâkim kılacak Asr-ı Saadet'in temsilcisi olan bu gençlik, bir gün batıla kuşkusuz dur diyecektir. Zafer inanlarındır ve zafer yakındır.

Allah'a emanet olunuz...

DUANIN GÜCÜ

ŞEREF ÇİLEK

seref_cilek@yahoo.com

Ali İhsan SABİS Paşa çok önemli hizmetlerde bulunmuş bir asker. I. Dünya Savaşında ve Kurtuluş Savaşında önemli hizmetlerde bulunmuştur. Esir düştüğü zaman İngilizler tarafından Malta adasına götürülüyor ve orada tutuluyor. Malta bu gün Akdeniz ortasında bir ada devleti.

Sevgili Dostlar; Rahmetli Gavgalı Mustafa'dan dinlediğim bir hikâyeden bahsetmek istiyorum. Olay bizzat yaşayanlar tarafından anlatıldığı zaman anı ya da hatıra denir. Dinleyenler başkalarına anlatılınca hikâye olur. Bu hikâyeyi dinlediğim zaman yazılı veya sesli herhangi bir kayıt yapmadım. Hatırlayamadığım, yanlış hatırladığım bilgiler için önce Allah, sonra insanlar beni affetsin...

"Seferberlik zamanında cepheden, savaştan kaçan, firar eden askerler oluyordu. Kaçak askerleri yakalamak için bir kumandanla beraber birkaç asker görevlendirilir, kaçak yakalandığı yerde silahla ağzından vurulurdu. Güya hain(!) en ağır şekilde cezasını çekerse, başkaları kaçmaya yeltenmezdi. Bir gün Çetmi de duyulur. Askerler, Alata'ya (Balcılar) gelmişler kaçak askerlerden yakaladıklarının ağzına kurşunu sıkıp öldürüyorlar. Alata'dan da buraya geleceklermiş. Burada da (Çetmi) kaçaklar var. Köylüyü bir telaş alır herkes korku içinde, ne yapacağını bilmez bir halde beklemeye başlar. Gelenlere karşı koyacak, kaçakları saklayacak güç, cesaret, takat yok. Ne yapabiliriz diye şaşarken, diyorlar ki camide toplanalım, dua edelim. Camii de toplanıp uzun uzun dua ederler. Derken askerler yaya olarak Mezarardı'ndan köye giriş yapar. Molla Mustafalardan bir kaçak askeri yakalar. Guman-dan tabancasını çıkarıp, "aç ağzını" der ve namlunun ucunu ağzına sokar. Guman-danla

beraber gelen askerlerden bir tanesi guman-danın tabanca tutan eline sarılır. Tabanca-nın ucunu kendi ağzına getirir. "Gumandanım O hain değil, ben O'nu tanıyorum. Eğer mutlaka öldürmek istiyorsan beni öldür, O benim yerime geçsin, göreve devam etsin" der. Guman-dan, biraz düşünür, silahı indirir ve öldürmekten vaz geçtiğini söyler. Bizim Kaçağı da yanlarına alıp Köyden giderler. Köylü sevinç içinde birbirlerine sarılarak "gördün mü, gördün mü duamızın gücünü" diyerek sevinirler.

Kaçan askerlerin öldürülmesini Ali İhsan Paşa durdurdu. Ali İhsan Paşa çok iyi bir Guman-dandı. Yunan'a esir düştü yedi sene Yunan da kaldı. Yunanlılar O'na eşeklerle kömür çektiriyorlarmış. Bir gün eşekleri yolda bırakıp kaçmış ve bir yolunu bulup Vatana gelmiş. Cephede tekrar görev alıp savaşa devam ederken cepheden kaçan askerlerin yakalandığı yerde ağzından vurularak öldürüldüğünü öğrenir. Bu emiri veren paşalara gider ve der ki; "Siz ne yapıyorsunuz, kaçan askeri öldürünce elinize ne geçiyor, bunun memlekete ne faydası var. Kaçağı yakalayıp getirirsek gene savaşır. Ya öldürünce ne kazanırız? Hiçbir şey. Hem o kaçak askeri evli ise karısı ile beraber olmuştur vatana bir asker daha kazandırmıştır." Öldürün emirini veren paşalar bakıyorlar ki, doğru söylüyor, ondan sonra kaçakları öldürmekten vaz geçip tekrar cepheye göndermeye başladılar."

Bu hikâyeyi dinlediğim zaman Ali İhsan Paşa'nın adını ilk defa duymuştum. Rahmetli Gavgalı kendi ifadesiyle; Garabekir Paşayı (Kazım KARABEKİR), Ali İhsan Paşayı ve Çakmak Paşayı (Fevzi ÇAKMAK) bizzat tanıdığını söylüyordu. Ali İhsan Paşanın okullarda okutulan tarih derslerinde adı geçiyorsa da ben hatırlamıyorum. İsmi duyduktan sonra dikkat ettim ama hiç adı geçmedi. Kendi çabalarımla bazı bilgilere ulaştım. Ali İhsan SABİS Paşa çok önemli hizmetlerde bulunmuş bir asker. I. Dünya Savaşında ve Kurtuluş Savaşında önemli hizmetlerde bulunmuştur. Esir düştüğü zaman İngilizler tarafından Malta adasına götürülüyor ve orada tutuluyor. Malta bu gün Akdeniz ortasında bir ada devleti. Oradan kurtulduktan sonra memlekete gelince, İnönü Savaşlarında Komutan olarak görev alıyor. İsmet İNÖNÜ ile anlaşmazlığa düşüyor. İstiklal Mahkemelerinde Ali ÇETİNKAYA (Kel Ali) tarafından sorgulanıyor ama suç bulunamıyor. 1957 Yılında vefatı etmeden önce DP' den milletvekilliği yapıyor. Cumhuriyetin ilanından sonra resmi tarih tarafından unutturulan paşalar arasında yerini alıyor. Memlekete hizmet eden tüm insanlarımızdan Allah razı olsun.

Rahmetli Mustafa Güllü (Gavgalı)

Dergi Dağarcığı

TÜRKİ CUMHURİYETLERDE BAYRAM

Türki Cumhuriyetlerde -sanırım Kırgızlarda- yaygın bir atasözü var. "Çeti çetmi çetesiz." (Yedi ceddini bilmeyen soysuzdur.) diye... Ben bu kadar iddialı değilim ama geçmişini, atalarının yaşadığı yerleri, yaşam şartlarını bilmesi gerekir. Onlarla iyi iletişim kursunlar, deneyimlerini anlamakta zorluk çekmesinler.

Normal bir insan doğduğu yerlere özlem duyar, buraları ziyaret etmekten içten bir lezzet alır, geçmişini, yaşadıkları yoklukları derinden hissederek gözleri buğulanır.

Vaktiyle" şurada oyun oynardık, bu mektepte elif cüzünü okurduk, su aldığımız çeşme buydu" türünden anıları tazeleriz.

Yuvarlandığımız yerlere, meyve aşırığımız ağaçlara bakarız. Peri gördüğümüz yerlerde eski ürpertilerimizi yaşarız.

Kavga ettiğimiz arkadaşları ararız. Utana sıkıla helalleşeciğimiz köylülerimize uğrarız.

İnek güttüğümüz yerler, çimdiğimiz, balık tuttuğumuz yerler burnumuzda tüter.

Eski bayramları yakalamak için bazen de ziyaretlerimizi bayramlara denk getiririz. Ziyaretlerimiz de ikram edilen kavut ve helvaları yer geçmişi özlem ve lezzetlerini ararız ama nafil...

Bazen keşkek bulunur bazen de kavut bulunmaz ve biz de bunların zihnimizdeki tatları ve dostlarımızla paylaştığımız anıları anımsamakla yetiniriz.

Vay anasını!... Şuralarda mayıs çiçeği toplar, kendi sa-

pına dizerdik. Puslu geçen gecenin sabahında evlek (mantar) toplar, közde içine iri tuz koyar pişirirdik.

Böğürtlenden patlangaç yapar patlatırdık. Doğrusu ben altı yaşlarında iken bir çepni köyü olan Giresun ili Tirebolu (şimdi Güce) ilçesine bağlı Gulpar/ Giyimli köyünden ailemizle beraber göç ettik. Bu yüzden de bazı yaşanılanları, bil hassa eşyayla bitki isimlerini yanlış hatırlıyor olabilirim.

Şimşoluk (Şimşir oluk) çeşmesinden az su içmedik, yaylada evcülkü taşa az oynamadık. Akıncakda hartamayla kayarken çakşırımı çok yırtar ve böök anam tarafından paylandım. Ekmeğimiz mısırdandı. Yabani soğan ve pırasa toplayarak ekmek pişirip az yedik.

ÇETMİ SENİN

Adı sanı batmayasica" diye ilenirdi kadınlarımız. Kızdıkları evlatlarına bağırdıkları bu cümle aslında bir anlamda "dua" yerine geçer.

Adı ve sanı ile her zaman anılmayı hak etmek gerektiğine olan inancın bir ifadesidir bu. Çetmi adının hepimizde ifade ettiği mana hemen hemen aynı mıdır? Çetmi deyince aklımıza gelen ilk yer orası. Tamam, ama bu bizim için geçerli. Orada doğup büyümeyen çocuklarımız için Çetmi ne ifade ediyor? Merak ettik mi? Babaları veya dedelerinin doğup büyüdüğü yerler. Sonraki gelecek nesiller için ise "yerler" kelimesi "yerlermiş" ifadesi ile yer değiştirecek gibi...

Zamanla Çetmi ile bağlantılarını kesen nesiller oraya olan ilgilerini de kaybedeceklerdir. Çetmi'de gelecek nesilleri her zaman için oraya çekecek bir şeyler yapılmalı. Hatta bütün insanların "gezilmesi ve görülmesi gerek" diyecekleri cazibe

merkezi haline getirecek bir şeyler...

Bunlar neler olabilir? Düşünmeli...

Yıllar öncesinden ortaya atılan müze fikri maalesef gerçekleştirilemedi. Tarihi değere haiz bütün geçmişimizde kullanılan eşyalar muhafaza altına alınarak oluşturulacak bu müze gelecek nesillere aktarılmalı.

Ülkemizin yetiştirdiği en değerli simalardan birisi olan Sayın Mehmet Özel'in resimleri bazı ülke galerilerinde sergilenirken neden Çetmi'de onun eserlerinin sergilendiği bir mekan inşa edilmesin?

Barajın tamamlanması ile birlikte oluşacak su havzasından istifade etmenin yolları araştırılmalı. Balıkçılık başta olmak üzere doğal güzelliklerden istifade edebilmenin çarelerine bakılmalı.

Kalıcı eserlerle taçlandırılmış mekânlar inşa edilmeli. Çarpık yapılaşmaya bir an

önce son verilmeli. Topraklarımızın dokusuna uygun ürünler yetiştirmeli.

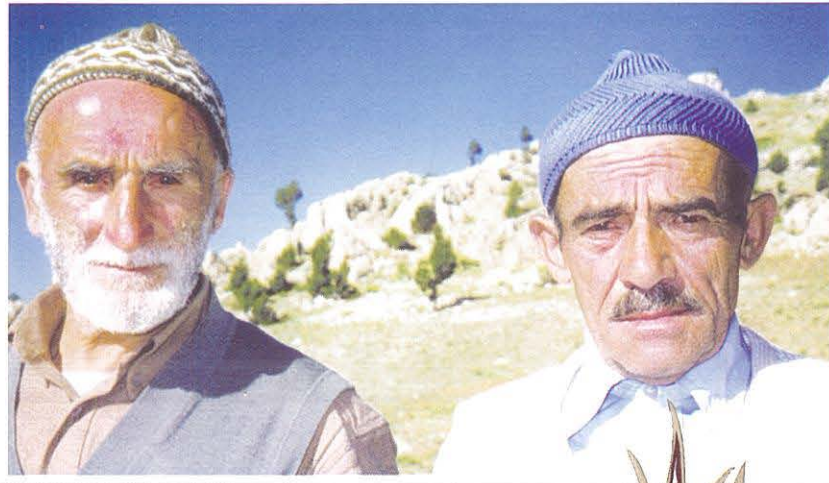
...Ve en önemlisi, insan kaynaklarımızın değerini bileerek hareket etmeli ve onlardan yaşarken istifade etmenin yollarını aramalı, tecrübelerinden istifade etmeli.

Kaybettiğimiz yaşlılarımızın bugün hayatta olsalar nasıl bir hazine olduklarını ancak idrak edebiliyoruz. Keşke "onlara sağlıklarında sahip çıkabilseydik ve tecrübelerinden istifade edebilseydik" dememek için şimdi bir şeyler yapmak gerek değil mi?

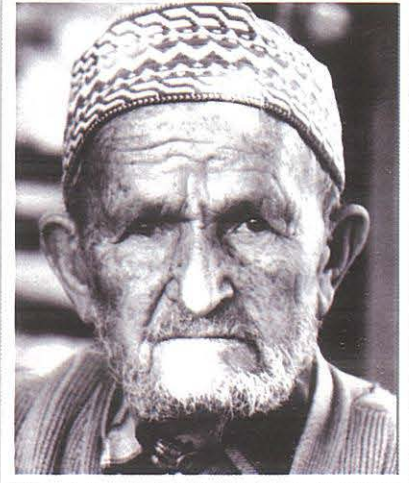
Çetmi'ye hizmet aslında bizim hepimizin kendi geleceğimize hizmet etmek manasına gelir.

Vakfımız bünyesinde yer alan Çetmi'nin sesi, her hemşerimizin içinde yer alacak sedalarla çınlamalı... Ve herkes elinden gelen şeyleri yapmalı. İşte o zaman 'Çetmi senin' dir. Vesselam...

MAZİDEKİ CANLAR

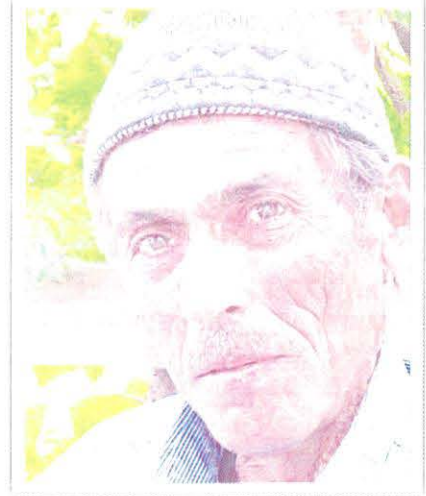
**Merhum Abdurrahman Akbay ve Merhum
(Küçük) Abdurrahman Akbay**

Merhum Hasan Oğuz

Merhum Abdullah Bircan

Merhum Mehmet Akgül

Merhum Mustafa Bircan

Merhum Mehmet Ayvat ve Merhum Mehmet Yeni

SİZDEN GELENLER...

**Baki ve Ali Solmaz kardeşlerin
düğün merasimlerine katılan
Çetmililerden kareler**

EVLENENLER-NİŞANLANANLAR

- Adnan Özgül'ün oğlu Mehmet Özgül'ün 31.05.2015 Pazar günü Antalya'da düğün merasimi yapıldı.
- Merhum İsa Akkoca'nın (Selimin İsa) oğlu Yunus Emre Akkoca ile Hasan Oğuz'un kızı Ayşe Gül Oğuz'un 25.07.2015 Cumartesi günü Antalya'da nişan merasimi yapıldı.
- Hemşerimiz Abdullah Varol'un kızı Ayla Hanımın, Ali Ergüder'in oğlu Mazlum Bey ile 01.08.2015 Cumartesi günü Antalya'da evlilik merasimleri yapıldı.
- Ali Solmaz'ın oğlu Cafer Solmaz ile Baki Solmaz'ın kızı Rabia Hayriye Solmaz'ın düğün merasimleri 02.08.2015 Pazar günü Konya'da yapıldı.

VEFAT EDENLER

- Kalaycı Memiş'in oğlu merhum Kerim Parlak'ın eşi Zeynep Parlak 16.05.2015 Cumartesi günü vefat etti.
- Dede Mehmet (ZENGİN) 22.06.2015 günü Konya'da vefat etti. Cenaze Çetmi'de defnedildi.
- Mehmet Gökgün (Güccükgilin Mehmet) 09.07.2015 Perşembe günü vefat etti.
- Hasan Çetin (Dalveli Hasan) 21 Temmuz 2015'te geçirdiği trafik kazası sonucu hayatını kaybetti. 22 Temmuz 2015 Perşembe günü Çetmi'de toprağa verildi.

ASKER UĞURLAMA - DAVET VE DİĞER

- Hasan Bozdağ'ın oğlu Kerim Bozdağ'ın 11.05.2015 Pazartesi günü asker eğlencesi Antalya'da yapıldı.
- Kamil Haceli'nin torunu Levent Yalçın Kaya'nın 14.05.2015 Perşembe günü asker uğurlama merasimi Antalya'da oldu.
- Hüseyin Karaduman'ın oğlu Ahmet Karaduman'ın 01.08.2015 Cumartesi günü Antalya'da asker eğlencesi yapıldı.
- Antalya Konyalılar Pikniği 24.05.2015 Pazar günü Sarısu Beldesi'nde yapıldı. Çetmililer'de oradaydı.
- Çetmililer Vakfı Antalya Vakıf Komisyonu 03.07.2015 Cuma günü Antalya'da iftar yemeği verdi. Hemşerilerimiz yoğun ilgi gösterdiler.
- Taşkent Turizm ve Kiraz Festivali 18-19 Temmuz 2015 tarihlerinde ilçe merkezinde kutlandı. Kutlamalarda yerli ve yabancı binlerce insan bulundu.
- 19 Temmuz 2015 Pazar günü İzmir'deki Çetmililer geleneksel seyret yemeğinde buluştular. Menderes Yeni Köy'deki Çetmililer Bahçesi'nde bayramlaştılar.

Nişanlanan ve evlenen genç kardeşlerimize ömür boyu sağlık ve huzur temenni eder hayırlı geçimler dileriz. Asker kardeşlerimize şimdiden hayırlı tezkereler dileriz.

Vefat eden hemşerilerimize Allah'tan rahmet diler yakınlarına sabr-ı cemil niyaz ederiz.

Taşkent'te kiraz festivali

Taşkent Belediye Başkanı Osman Arı, 18 ay gibi kısa bir sürede ilçeyi daha modern hale getirdiklerini vurguladı. Geleneksel Turizm ve Kiraz Festivali'nde konuşan Arı, Avşar Barajının tamamlanmasıyla bölgede yaşam kalitesinin artacağını da kaydetti.

Taşkent Turizm ve Kiraz Festivali yoğun bir katılımı ile gerçekleşti. Taşkent Kaymakamı Yakup Bölükbaşı, AK Parti Konya Milletveilleri Uğur Kaleli ve Hüsnüye Erdoğan, Hadim Belediye Başkanı Ahmet Hadimioğlu, Garnizon Komutanı Nevzat Altunkaynak, İlçe Emiyet Müdürü Osman Şen ve davetlilerin yanı sıra bölge halkının katıldığı program, Mihrap Parkında Mehteran Gösterisi ile başladı.

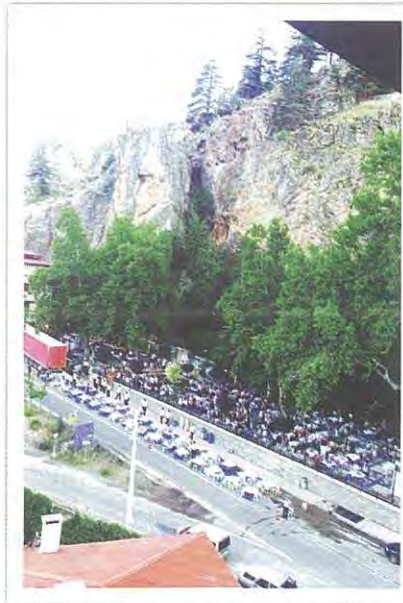
Bölgenin en büyük festivallerinden biri olan festivalde halk oyunları gösterisi büyük ilgi ile izlendi.

Taşkent Belediye Başkanı Osman Arı, yaklaşık iki yıldır Taşkent için yoğun bir çalışma içinde olduklarını söyledi. Görevi devraldıkları dönemden bugüne ilçeyi bütün mahalleleriyle birlikte çok daha ileri bir noktaya getirdiklerini anlatan Başkan Arı, "Üstelik bunu 1,5 yıl gibi kısa bir süre içinde başardık. İstiyoruz ki, Taşkent hak ettiği tüm güzelliklere kavuşsun." dedi.

Bu kısa sürede tüm mahallelerin çehresini değiştirdiklerini kaydeden başkan Arı, "Bundan sonra da yapmak istediğimiz çok hizmet, uygulamayı düşündüğümüz pek çok proje var. Bunlardan bir tanesi Taşkent'i Kiraz ve Cazibe Merkezi yapmak.

EN GÜZEL ÖRNEK

Bizler bu toprağın evladınız ve bu toprağa hizmet emelidir. Bizim en güzel örneğimiz

Başbakanımız Sayın Ahmet Davutoğlu'dur. Bu ülke canla başla gece gündüz çalışmaktadır. Hizmetlerimiz noktasında bizlere desteğini esirgemeyen Taşkent Kaymakamlığına ve Konya Büyükşehir Belediyemize teşekkür ederim." ifadelerini kullandı.

GÜNLÜK'E TEŞEKKÜR

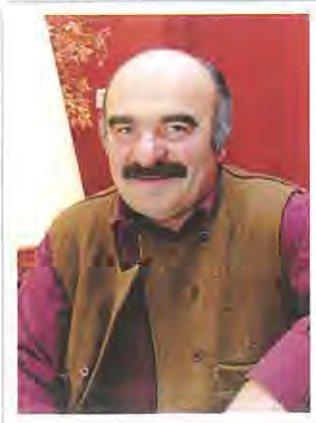
Taşkent Belediye Başkanı Osman Arı, yaptığı açıklamada, ilçeyi daha yaşanabilir hale getirecek yatırımlara imza atacaklarını kaydetti. Coğrafi yapıdan kaynaklanan zorluklara aldırış etmeden çalıştıklarını vurgulayan Başkan Arı, altyapı sorunlarının bu dönemde büyük oranda çözüleceği müjdesini verdi.

ORHAN HAKALMAZ

Festivalde sahne alan sanatçı Orhan Hakalmaz, konseri ile bölge halkının büyük beğenisini topladı.

Festivalin bölgenin tanıtılmasında büyük rolü olduğu bildirildi.

BİLİRKİŞİ

NURETTİN ÖZEL

nuretdinozel@gmail.com

Olmaz dedi Müşfik Bey, insanların keyfine göre değişen bir şey de adalet olmaz... Anlamadım dedi hakim bey, her an değişme ihtimali olan kurallarla adalet yürümez, kanunları güçlüler yaparsa mazlumların canı yanar, mazlumlar yaparlarsa güçlülerin canı yanar bu yüzden adalet olmaz dedi Müşfik Bey.

Onu çok yakından tanırım, hayatta hep inandığı şeylerin peşinde gitti, inanimadığı yönde bir adım bile atmadı, bunu kendisi için bir onur madalyası gibi hep içinde saklar, hatta vakti zamanında vekillik bile teklif ettiler ona, ama o yüreğimin gitmediği yere bedenimi götüremem diyerek ret etti gitmedi... Çok dindar birisi sayılmaz ama kendine göre kırmızı çizgileri vardır onun, kimisi buna inatçılık dese de, o hep o çizgilerin içinde kalmaya çalıştı... İşte size bu adamın bilirkişilik hikâyesini anlatmaya çalışacağım...

Siyah muşambadan yapılmış dört koltuk, muşambası eskimiş bir proje masası, yıllardır kullandığı T cetveli ve masanın üzerinde bir tabağın içinde kurumasın diye suya ıslatılmış çizim kalemleri, cetvelleri gönyeleri, duvarda asılı çeyrek asrı çoktan aşarak antikalaşmış mühendislik diploması ve de ofis merdivenlerinin demirine kilitlenmiş eski gövde bir bisiklet, bütün serveti budur onun... Ha birde beş yıldır yanında çalışan öksüz bir çocuk... Teknolojinin en çok zararı ona dokunmuştur desem yalan olmaz, bilgisayar çikalı beri yeni yetme mühendisler tüm proje işlerini kaptılar, elliye yakın ofisin bulunduğu koca pasajın içinde müşfik bey her gün aynı saatte bürosunu açıp komşu çay ocağına söylediği sabah kahvesini yudumlarken genç meslektaşları kucaklarında proje ozalitleri ile gelip geçtiler bürosunun önünden...

Geçenlerde göbeğimi çatlatarak ikna edip ona verdirdiğim bir villa projesi var elinde onu bitirirse gün aşırı kapıya dikilip müşfik bey ya kirayı öde ya da dükkânımdan çık diyen dükkân sahibini susturacak, ulu orta

misafirlerin yanında dahi müşfik bey hesap kabardı diye söylenen çaycının yanında itibar kazanıp güven tazeleyecek...

Bizim arkadaş bitmeye yakın projede olmayacak bir değişiklik istemiş, , müşfik bey Hipokrat yemini etmiş gibi hayır yapamam demiş, arkadaşlar yalvarmışlar, çocuk yalvarmış, ama müşfik beyde geri adım yok, beni aradılar uçup geldim, dedim yapma, ne olur yapma, yapıver adamların istediği değişikliği al paranı, ama beni de dinlemedi, o zaman gidin projenizi başka birine çizdirin diyerek masanın üzerinde yayılı projeleri toplayıp koydu kenara... Arkadaşlar bana bu muydu met etiğin mühendis diyerek bağıra çağıra çekip gittiler... Bende ne halin varsa gör diyerek kalkıp gidecektim ki, karşı dükkânın sahibi avukat hikmet bey gayri ihtiyari olanları duydum diyerek girdi içeri...

Müşfik beyi o da iyi tanımış olacak ki, pek fazla durmadı olayın üzerinde. Çaycının krediyi kestiğini bildiği için gitti hepimize bir kahve söyledi, kahvelerimizi yudumlarken neden bilirkişilik yapmıyorsun diye girdi konuya beş bin lira para veriyorlar deyince gözleri parladı müşfik beyin, mahkeme heyetiyle ihtilaflı inşaat sahasına gidecek, teknik olarak olayı inceleyip davalı mı haklı, davacı mı haklı raporunu yazacak mahkemeye sunup beş bin lirasını alacak iş bu kadar basit...

Dört beş gün sonra gitmişler inşaat sahasına, hakim bey demiş ki adliyede mahkeme dosyaları var istersen onları da alıp inceleyebilirsin, müşfik bey bu dururmu, soluğu adliyenin arşivinde almış, arşiv gö-

- İyiliğin Bedenli (TV Filmi)
- Yaşama Hakkı (Sinema)
- Son Türbedar (TV Filmi)
- Yürek Dede (Sinema)
- Aybüke (TV Filmi)
- Kuşeller (TV Filmi)
- Çıracık (TV Filmi)
- 5. Boyut (Sinema)
- Kapıcı Musa (Sinema)
- Sevginin Sesi (TV Filmi)
- Anadolu Efsaneleri (TV Filmi)
- Bir Garip Koleksiyoncu (Sinema)

Hiir Adam - Yeşeren Düşler - Şubat Soğuğu - Sevgili Düşmanım - Mıhralı Sırlar Dünyası - Tek Türkiye - İstiklal - Sınır - Manisa Tarzı - Bizim Ev - Işık Kapısı...

revlisi yarı uykulu ne yapacağını bu dosyaları diyerek, elinde dosya numarası arşivin tozlu yollarından geçip iki kucak dosya koymuş önüne, çocukla beraber dosyaları bisikletin arkasına bağlarken gördüm onu, hayrola nedir bunlar diye sorunca dosyaları inceleyeceğim yüce mahkemeyi yanıltmak istemem dedi, güldüm ama o buna kararlıydı inceleyecekti...

Bir gün kapısına yanında saçı başı dağının öç çocuğu ile genç bir kadın dikildi kapısına, dilenci sandı müşfik bey, kadın ağlayarak avukat söyledi sen bizim bilirkişimizmiş sin, onlar sana para teklif ederler, bu güne kadarkileri bilirkişileri hep satın aldılar, halimizi gör de bizi satma diye size yalvarmaya geldim dedi kadın. Merak etme beni satın alamazlar dedi müşfik bey, sonra avukat yetişti arkadan müşfik beyi rahatsız etmeyin diye alıp götürdü kadın ve çocukları...

Dosyaların tozlarını silkeleyerek, bir haftaya yakın davanın ilk anından itibaren yazışmaları, davacının dilekçelerini,

davalının itirazlarını, mahkeme kararlarını temiz mahkemesinin yazılarını yirmi beş yılı aşkın süren bir davanın tüm detaylarını okuyup inceledi, kadının evine gitti kadınla görüştü, kocasını trafik kazası süsü vererek öldürdüklerini söylüyordu kadın, tek varlıkları o dökük evleriydi, hiçbir gelirleri de yoktu o evi de kaybederlerse yaşlı kayın validesi ve üç sabi öksüzüyle sokakta kalacaktı kadın.

Günlerce tekrar incelediği dosyalara göre vicdanen kadın haklıydı, kadın bazı itirazları süresi içinde yapmadığı için kanunen haksız duruma düşüyordu, bu yüzden yazacağı rapor genç kadının aleyhineydi, ama gidip genç kadının halini görünce istiyordu ki bir ipucu bulsun ve bu çaresiz kadını da hikmet beyi de kurtarsın. Ama dosyalardaki kayıtlar kadını haklı bulmuyordu...

Bir sabah büroya geldiğinde davalı tarafın gönderdiği aracı bir emlakçıyı buldu kapının önünde, adamların işleri aceleydi mahkemenin bir an önce lehlerine bitmesi için yüklü bir

rüşvet teklif ediyorlardı, yanında çalışan çocuğa kalsa hemen teklifi kabul edip parayı almalıydı, ama müşfik bey teklifi kabul etmedi, emlakçi sen nesli tükenmiş enayinin birisin diyerek çıkıp gitti bürodan, çocukla tartışılar, iki aydır beş kuruş para ödemiyorsun eve yürüyerek gidip geliyorum diye ağladı çocuk, durumlar düzeline kadar sen bisikletle git gel diyerek çocuğa bisikletini vererek teselli etti onu, o gece bürosunda sabahlayarak dosyaları tekrar inceledi müşfik bey, sabah yüzü gülüyordu aklınca zavallı kadını ve öksüzlerini haklı çıkaracak bir ip ucu bulmuştu, gitti bir anayasa kitapçığı aldı, sabahtan akşama kadar ezberlercesine kanunları inceledi, dava dosyalarını kanunlarla karşılaştırdı, birde ne görsün davanın başladığı tarihteki kanunlar seksen darbesinden sonra davacı lehine değişmiş, gece yarısı atladı bisiklete gitti dayandı hakim beyin kapısına, gözlerini ovalayarak açtı hakim bey kapıyı, müşfik bey elinde anayasa kitapçığı anlat-

tı olayı, değişebilir dedi hakim bey, yasa koyucular istedikleri zaman kanunları değiştirebilir, şimdiki kanunda değişebilir mi diye sordu müşfik bey, onu meclistekiler bilir, isterlerse değiştirebilirler dedi hakim bey, olmaz dedi Müşfik Bey, insanların keyfine göre değişen bir şey de adalet olmaz... Anlamadım dedi hakim bey, her an değişme ihtimali olan kuralarla adalet yürümez, kanunları güçlüler yaparsa mazlumların canı yanar, mazlumlar yaparlarsa güçlülerin canı yanar bu yüzden adalet olmaz dedi Müşfik Bey, gülümsedi hakim bey o zaman önümüzdeki seçimlerde milletvekili ol kanun teklifi ver adaletin sağlanmasına yardımcı ol diyerek yüzüne kapadı kapıyı, olmaz her an değişebilecek bir şeyde adalet olmaz diye apartman boşluğunda sesi çınlayarak indi merdivenleri, apartman sakinleri kapılarını açıp bakmışlar ne oluyoruz gecenin bu saatinde diyerek...

Davalıların aracısı emlakçı tekrar geldi ofise, adamların işleri aceleydi, bu bilirkişide lehlerine rapor yazarsa dava bitecekti, rüşvet parasını daha da artırmışlardı, müşfik bey yine reddetti, çocuk yine bağırdı çağırdı...

Ertesi gün mahkeme vardı, artık rapor yazmak zorundaydı, avukat hikmet beye gitti dedi ki senin müvekkilin aleyhine rapor yazmak durumundayım, istersen ben bilirkişilikten istifa edeyim, sen mahkemeden yeni bir bilir kişi görevlendir deyince gülümsedi avukat bey, çocuk bana ne kadar yüklü bir parayı reddettiğini anlattı, sen doğrusunu yaz, yüreğin ne diyorsa onu yaz, benim dava kaybetmem önemli değil, adalet doğru tecelli etsin

yeter deyince rahatladı müşfik bey...

Sabah saatinden önce adliye koridorunda yerini aldı müşfik bey, yanında da çocuk, zavallı kadın yaşlı kayın validesi, üç öksüz çocuğu onlarda erken gelmişlerdi, koridorda karşılaştılar, gülümsedi müşfik bey gülümsemesine cevap gülümsemedi genç kadın, bilirkişi bu işte fısıldadı kaynanasının kulağına, tanıdım eve gelen adam dedi kaynanası...

Sonra eninde bir Pazar çantası ile davalıya aracılık yapan emlakçı çıktı koridorun ucundan, eliyle müşfik beye işaret etti, kenara çekildiler, rüşvet miktarı daha da artmıştı, al artık diye müşfik beyin ceke-tini çekiyordu yanında çalışan çocuk, kabul dedi müşfik bey alıyorum, çocuk sevinçten bağırıp ortalığı yıkacaktı ki, ağzını kapadı müşfik bey, hadi çabuk ol vakit yok raporu değiştirelim dedi emlakçı, cebimde iki rapor var lehinize olanı mahkemeye sunacağım dedi müşfik bey, sen ne çakal adamsın diye müşfik beyin sırtını sıvazladı emlakçı, zavallı genç kadın onları izliyordu uzaktan, bilirkişinin satın alındığına gözleriyle şahit olmuştu...

Mahkeme sonlandı kadın kaybetti, onlar ağlayarak boş caddenin ortasından evlerine doğru giderken, bisikletinin üzerinde arkasında çocuğun kucağında para dolu Pazar çantası pedal çevirdi müşfik bey. Büroya gitmeleri gerekirdi, ama o büroyu geçti, bankaya mı gidiyoruz diye sordu çocuk, cevap vermedi müşfik bey eski evlerin arasından dar sokakların içinden geçip üç yitimiyle evine kapanmış, kaynanasının ağlama yavrum Allah büyük diyerek teselli etmeye

çalıştığı genç kadının kapısını çaldılar, açan olmadı, tekrar çaldı, içeriden ağlama sesleri geliyordu, tekrar çaldı genç kadın gözleri iki çeşme kapıyı açtı, karşısında müşfik beyi görünce sende satıldın gördüm diye yakasına sarıldı müşfik beyin, o hiç seslenmedi, kadının öfkesi geçip sakinleşince içinde bir ev alacak kadar para var, adaletin elinden bu kadarını kurtarabildim diyerek çantayı uzattı kadına sonrada hiçbir şey söylemeden döndü gitti, arkasından baktı kaldı zavallı kadın...

Yol bozuktu, asfalta çıkasıya kadar bisikletini elinde sürdü, yanında çocuk sen aptalsın, sen adam olmazsın, dünyada tek doğru sen mi kaldın kaba-hat bende senin gibi bir salağın yanında beş senedir çalışıyorum deyince müşfik bey çocuğa bir tokat patlatarak defol git daha akıllı adamlarla çalış o zaman diyerek bisikletine atladı ve pedal çevirmeye başladı, çocuk arkasından bakıyordu, müşfik bey pedalları çevirdikçe ayakkabısının altındaki delikler görünüp kayboluyordu, gözlerinden yaşlar süzüldü çocuğun, anlaşılan müşfik beyinde yüreğine dokunmuş olacak ki az ileride durdu, bisikletten inmeden ayağını yere koyup geri çocuğa baktı, bir müddet bakiştılar, müşfik bey gel len hadi diye seslendi çocuk koşturarak gitti bisikletin arkasına atladı ve müşfik bey tekrar çevirdi pedalları, ayakkabısının altındaki delikler bir görünüp bir kayboluyordu uzaklaşıp gittiler...

Yirmi seneyi geçkindir tozlu raflarda çekilmeyi bekleyen bir senaryomun hikâyesini paylaştım sizlerle, umarım hoşunuza gider...

Selam ve saygılarımla

Antalya, Bursa, İzmir, Konya ve Avrupa'dan gelen Çetmililer silada toplandı...

Mahallemiz gençlerinin spor aktiviteleri içerisinde daha fazla yer alabilmelerini sağlamak amacıyla Büyükşehir Belediyesi tarafından bir adet Halı Saha yaptırılarak kullanıma açılmıştır.

Değirmen Yanı'ndan başlamak üzere yukarı istikamette çift taraflı 1.100 metre taşkın koruma çalışması Yılka İnşaat ve Köseoğlu Yol Yapı ortak girişimi tarafından başlatılmıştır. Dere yatağı taşkın koruması ile büyük doğal afetlerin önüne geçilmesi hedeflenmektedir. Derenin ortasına taban betonu atılıp iki duvar arası sekiz metredir. Kenarların duvar yüksekliği 2.80 metredir. Duvarların üzerine korkuluk yapılarak bölgenin görünümünün güzelleştirilmesi sağlanmış olacaktır.

Vefat Edenler

Mehmet Gökgün
Hasan Çetin

Evlenenler & Nişanlananlar

Eşref Çilek'in oğlu Abdullah, Konya'dan Büşra Soylu ile evlendi.

Ali Kızmaz'ın oğlu Hüseyin, Musa Bakdemir'in kızı Merve ile nişanlandı.

Hasta ve Düşkünler

Ümmü Akcan
Hatice Güçlü
Emine Varol

**SILADAN
HABERLER**

2015 Ramazan Bayramı SEYRET Yemeği sonrası Nasıf Damı sakinleri...

Merhaba sevgili dostlar arkadaşlar kardeşler... Yeni bir sayıda yeni bir bulmaca ile sizlerle birlikteyiz. Çetmimize özgü bazı ağız tadı lezzetlerinin isimlerini bulmacamızın içine yerleştirdik. Bu isimleri bulmacayı dikkatli bir şekilde inceleyerek bulunuz. Haydi Kolay Gelsin.

ALİ TUĞRUL AKKOCA

aliakkoca42@gmail.com

TOMATA **KÖMBE**
AKBAKLA **BİTTİ**
GÖKBAKLA **GAVID**
SELEM **GÖÇGAVIDİ**
KATMER **AKHELVA**
TAHRANAŞI **BULAMAÇ**
TEFEKLİAŞ **ÇALKAMA**
EKMEKÖVME

I	A	E	T	Q	C	A	E	K	Z	S	C	N	C	M	W	A	N	O	D
D	B	E	A	R	M	L	M	Z	T	E	X	A	S	J	G	K	Q	Z	H
R	E	G	H	B	T	O	V	H	Q	Z	I	A	T	C	Y	H	M	L	B
K	N	Q	R	B	T	G	Ö	G	B	A	K	G	A	M	V	E	D	Q	V
O	U	M	A	E	G	Y	K	P	Ö	H	K	Y	N	L	D	L	M	F	N
Y	T	R	N	M	J	K	E	Y	L	K	R	R	L	W	K	V	U	E	S
B	H	H	A	E	R	Ö	M	L	N	N	B	R	O	A	S	A	A	V	K
B	U	V	Ş	L	H	M	K	V	V	R	J	A	W	B	D	T	B	R	F
L	C	L	I	E	E	B	E	D	I	I	U	O	K	M	X	E	I	K	T
O	G	K	A	S	Y	E	B	Q	R	W	M	G	K	L	I	O	Z	P	A
T	H	X	X	M	X	V	O	N	S	R	M	N	O	A	A	E	I	Q	L
B	N	V	S	U	A	V	I	T	T	I	B	O	K	A	Z	K	W	G	V
H	D	V	I	I	N	Ç	J	Q	Ç	Y	E	A	T	A	M	O	T	Y	N
S	F	N	F	M	F	M	Q	P	B	A	P	N	O	U	T	D	D	J	S
G	Z	F	D	R	C	Z	S	N	D	M	L	R	M	B	P	M	W	F	Y
W	J	Z	D	F	A	M	L	W	L	E	V	K	W	I	J	E	E	I	R
D	J	T	E	F	E	K	L	I	A	Ş	J	V	A	C	R	C	A	R	O
G	U	Z	X	A	N	B	E	D	I	V	A	G	S	M	V	D	E	G	V
M	J	H	J	A	H	A	S	S	L	H	C	H	W	X	A	W	F	L	G
U	X	I	B	L	D	K	N	A	G	Ö	Ç	G	A	V	I	D	I	V	L

TEVAZU

Bir adamcağız kötü yoldan para kazanıp bununla kendisine bir inek alır. Neden sonra, yaptıklarından pişman olur ve hiç olmazsa iyi bir şey yapmış olmak için bunu Hacı Bektaş Veli'nin dergahına kurban olarak bağışlamak ister. O zamanlar dergahlar aynı zamanda aşevi işlevi görüyormuş. Durumu Hacı Bektaş Veli 'ye anlatır ve Hacı Bektaş Veli helal değildir diye bu kurbanı geri çevirir. Bunun üzerine adam Mevlevi Dergahına gider ve aynı durumu Mevlana 'ya anlatır. Mevlana ise bu hediyeyi kabul eder.

Adam aynı şeyi Hacı Bektaş Veli'ye de anlattığını ama onun bunu kabul etmediğini söyler. Mevlana'ya bunun sebebini sorar. Mevlana şöyle der:

- Biz bir karga isek Hacı Bektaş Veli bir şahin gibidir, öyle her leşe konmaz, o yüzden senin bu hediyeni biz kabul ederiz ama o kabul etmeyebilir.

Adam üşenmez kalkar Hacı Bektaş Dergahı'na gider ve Hacı Bektaş eli'ye, Mevlana'nın kurbanı kabul ettiğini söyleyip bunun sebebini bir de Hacı Bektaş Veli'ye sorar. Hacı Bektaş da şöyle der:

- Bizim gönlümüz bir su birikintisi ise, Mevlana'nın gönlü okyanus gibidir. bu yüzden, bir damlayla bizim gönlümüz kirle- nebilir ama onun engin gönlü kirlenmez, bundan dolayı o senin hediyeni kabul etmiştir der.

ASIL FAKİRLİK

Günlerden bir gün bir baba ve zengin ailesi oğlunu köye götürdü. Bu yolculuğun tek amacı vardı, insanların ne kadar fakir olabileceklerini oğluna göstermek. Çok fakir bir ailenin çiftliğinde bir gece ve gün geçirdiler.

Yolculuktan döndüklerinde baba oğluna sordu,

Yaz kursu pikniğinden...

İftar sofrası...

Uçurum Harman sefası...

Ödebeleni yolunda...

"insanların ne kadar fakir olabildiklerini gördün mü?"

"Evet!"

"Ne öğrendin peki?"

Oğlu cevap verdi,

"Şunu gördüm: bizim evde bir köpeğimiz var, onlarınsa dört. Bizim bahçenin ortasına kadar uzanan bir havuzumuz var, onlarınsa sonu olmayan bir dereleri. Bizim bahçemizde ithal lambalar var, onlarınsa yıldızları. Bizim görüş alanımız ön avluya kadar, onlarsa bütün bir ufku görüyorlar."

Oğlu sözünü bitirdiğinde babası söyleyecek bir şey bulamadı. Oğlu ekledi, "Teşekkür ederim baba, ne kadar fakir olduğumuzu gösterdiğin için!"

ÇİVİ ÇIKAR İZİ KALIR

Kötü karakterli bir genç varmış. Bir gün babası ona çivilerle dolu bir torba vermiş. "Arkadaşlarınla tartışıp, kavga ettiğin her zaman bu tahtaya bir çivi çak" demiş. Genç, ilk haftada tahtaya 37 çivi çakmış. Sonraki haftalarda kendi kendini kontrol etmeye çalışmış ve geçen her gün daha az çivi çakmış.

Nihayet bir gün gelmiş ki hiç çivi çakmamış. Babasına gidip söylemiş. Babası onu yeniden tahtanın önüne götürmüş. Gence "Bugünden başlayarak tartışmayıp kavga etmediğin her gün için tahtadan bir çivi çıkar sök" demiş.

Günler geçmiş. Bir gün gel-

miş ki her çivi çıkarılmış. Babası ona "Aferin iyi davrandın ama bu tahtaya dikkatli bak. Çok delik var. Artık geçmişteki gibi güzel olmayacak" demiş.

(Arkadaşlarla tartışılıp kavga edildiği zaman kötü kelimeler söylenilir. Her kötü kelime bir yara (delik) bırakır. Arkadaşına bin defa kendisini affettiğini söyleyebilirsin, ama bu delik aynen kalacak kapanmayacak. Bir arkadaş ender bulunan bir mücevher gibidir. Seni güldürür, yüreklendirir, ihtiyaç duyduğunda sana yardımcı olur, seni dinler ve sana yüreğini açar" demiş.)

2015 ÇANAKKALE ZİYARETİ

ABDULLAH GÖKGÜN

abdullah-gokgun42@hotmail.com

İlk kez Çanakkale'yi görme imkânı bulan 45 hemşerimize Rehberlik Eden Şükrü KARACA Abimiz Çanakkale tarihini bize o kadar güzel anlattı ki inanın hem kendisi hem de bizler duygulandık. Bizim bilmediğimiz bu güne kadar öğrenmediğimiz o kadar çok şey varmış ki anlatırken kendisinin gözlerinden akan yaşlar sanki Çanakkale tarihini bu gün yaşamış gibiydi. O muhterem abimiz anlattıkça bizlerde ağladık.

Çanakkale Destanı'nın 100. Yılında Antalya'daki Çetmililer olarak Çanakkale gezisi düzenleyelim dedik. Kepez Belediyesi ile irtibata geçerek 1 adet otobüs tahsis ettirdik. 23 Mayıs akşamı 45 kişi ile Antalya'dan hareket ederek Çanakkale'de Bursa ve İzmir'den gelen kardeşlerimizle buluşup hemen oracıkta denize nazır bir yerde sabah kahvaltısı yaptık. Kısa da olsa sohbet edip hal hatır sorduk. Tarihi mekânları

gezen hemşerilerimiz tarihe tanıklık etme imkânı buldu.

Taşınmaz toprağım, bükülmez başım,

Daha on sekize varmıştı yaşıım,

Tükenmiş cephanem, bitmişti aşım,

Mehmedim yürüyor Çanakkale'de

Sabahın ilk saatleri ile birlikte Eceabat İlçesi'nden Çanakkale şehir merkezine feribot ile geçen hemşerilerimiz feribot gezisi ile tari-

**Yurdun dört yanından gelen Çetmililer, Çanakkale Abidesi önünde buluştular.
Çanakkale Ziyareti - 2015**

hi mekânları görme imkânı buldu. Çanakkale gezisinde Şükrü KARACA Abimiz den edindiğimiz bilgiler gerçekten çok önemli idi. Çanakkale Destanı'nın 100. Yıldönümü nedeniyle organize edilen bu ziyaret 251 bin şehidimizin bulunduğu mekânları hemşerimiz Abimiz Muharip Harp Gazisi Sayın Şükrü KARACA Rehberliğinde gün boyunca; Seyit Onbaşı Tabyası, seyit onbaşı anıtı, Namazgâh Şehitliği, Yahya Çavuş Mıntıkası, Şehitler Abidesi. Şahinde-re Şehitliği, 57. Piyade Alayı Şehitliği, Anafartalar ve Conk Bayırı ziyaret edildi.

İlk kez Çanakkale'yi görme imkânı bulan 45 hemşerimize Rehberlik Eden Şükrü KARACA Abimiz Çanakkale tarihini bize o kadar güzel anlattı ki inanın hem kendisi hem de bizler duygulandık. Bizim

bilmediğimiz bu güne kadar öğrenmediğimiz o kadar çok şey varmış ki anlatırken kendisinin gözlerinden akan yaşlar sanki Çanakkale tarihini bu gün yaşamış gibiydi. O muhterem abimiz anlattıkça bizlerde ağladık. Ama şunu söylemeliyim Çanakkale'ye birkaç defa gittim hiçbir rehberin bu kadar güzel bu kadar gerçekçi anlattığına şahit olmadım ALLAH (c.c) ondan razı olsun.

Sana gelmez bu ufuklar, seni anlamaz bu cihat...

Ey şehid oğlu şehi, isteme benden makber,

Sana Avucunu açmış duruyor peygamber.

Kıymetli hemşerilerim bu Çanakkale gezisinin iki önemli noktası var. Birincisi Antalya hemşehrilerimizin orada Bursa'ıdan ve İzmir den gelen

hemşehrilerimizle kucaklaşması hasret gidermesi bir birine olan sevgi ve saygılarının artması. İkincisi ise okadar meşakkatli uzun yoldan otobüslerle 900 km. yolu kat ederek 251000 şehidimizin bulunduğu o tarihi mekanları ziyaret edip, onlara yapılan Yasin-i Şerif hatimlerini ve Kuran'ı Kerim hatimlerini bağışladılar. ALLAH(c.c.) onların mekanlarını cennet eylesin. Bu vatan için ta uzaklardan genç yaşta anasını, babasını, eşini ve çocuklarını bırakıp oraya vatan uğruna savaşmaya gitmiş kınalı kuzulardan ALLAH (c.c.) razı olsun.

Bu gezide bize Rehberlik eden Sayın Şükrü KARACA 'ya, otobüsü Bize tahsis eden Sayın Kepez Belediye Başkanımız Hakan TÜTÜNCÜ'ye, geziye katılan tüm arkadaşlarıma teşekkür eder saygılarımı sunarım...

ÖZEL ANTALYA ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

KALİTELİ VE
SİMULATÖRLÜ
EĞİTİM
MERKEZİ

AZİM ASLAN

FİRDEVS ASLAN

A1-A 2 Sürücü Belgeleri
B Sınıfı Sürücü Belgeleri
C Sınıfı Sürücü Belgeleri
H Sınıfı Sürücü Belgeleri

Çevreyolu Düdenbaşı Mh. Gazi
Bulvarı 2300 Sk. No: 13 Köse
Mehmet Ap. K: 2 D: 3-4 Antalya
Tel: 0242 338 38 06 Gsm: 0535 213 13 69

HAK TİCARET

Hırdavat – Boya – Elektrik ve Su Malzemeleri

Ebubekir BOZDEMİR
0 507 281 68 81

Emin BOZDEMİR
0 537 366 30 91

Güneş Mah. Necip Fazıl Kısakürek Cad. Demir Ap. No: 103
Telefon: 0 242 339 62 83 Kepez / ANTALYA

MODASIR

TEKSTİL İNŞ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Ali Uçar

GSM: 0 532 262 39 68
e-mail: aliucar@modasir.com

Keresteciler Sitesi Fatih Cad. Kavaklı Sk. No: 12 Merter / Güngören
Tel: 0.212 438 56 63 - 64 - Faks: 0. 212 438 42 34 İSTANBUL

HADİM

KUMAŞ

SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Abdulkadir Uçar

GSM: 0 532 422 24 77

Duaçınar Mah. Vişne Cad. Ardıç. Sk.
No: 6 Yıldırım / BURSA
Tel: 0.224 364 90 02 - 364 90 03
364 90 47 Fax: 0224 364 90 46

İSTANBUL TENTE

MEMBRAN YAPILAR

ayrıntı bizim işimiz

www.istanbultente.com

Akdeniz Sanayi Sitesi 5041 Sokak No: 32 Kepez - ANTALYA | Tel: 0 (242) 221 69 59 Fax: 221 69 58
e-mail: info@istanbultente.com